

L'INTRÚS DESTRUCTOR

E L O I R O D É S

YASHICA TL-X
30€

TREBALL DE RECERCA
2020-21
INSTITUT DEL TEATRE

TUTORA:
DEBORA ESPINOSA

25 D'OCTUBRE DE 2021

AQUEST TREBALL DE RECERCA INCLOU UNA PRÀCTICA DE
CREACIÓ AUDIOVISUAL D'UN CURTMETRATGE:

Enllaç al curtmetratge YASHICA TL-X

<https://www.youtube.com/watch?v=5is4229TMfg>

Enllaç al tràiler:

<https://www.youtube.com/watch?v=c6X6T2bF-L4>

AGRAÏMENTS

En primer lloc, agraeixo a la meva tutora, Debora Espinosa, la seva ajuda al llarg del treball. També agraeixo l'assistència i entusiasme pel projecte que els meus quatre amics Roger Bausà, Tomas Pou, Vera Asunción i Irene Rojo van mostrar durant el rodatge. Agraeixo a l'Estrella Prats i a la seva mare, Ester Santamaria, el fet de deixar-nos rodar el curt a casa seva. Per acabar, voldria agrair l'ajuda rebuda per part de la meva família: del meu avi en el rodatge, del meu tiet Jordi per acompanyar-nos quan gravàvem, del meu pare durant el treball i sobretot, la de la meva mare.

Resum

Aquest treball basa la seva investigació en trobar els arguments universals del cinema de terror i les pors que aquest gènere provoca. A través de l'anàlisi dels últims deu curtmetratges guanyadors del Festival de Cinema de Terror de Molins, hem desglossat quines són les pors més utilitzades en el món audiovisual de terror actual. Pors humanes com la de l'aïllament, la por a la foscor, als espais tancats o el desconeixement de l'altre. A partir de la recerca podem afirmar que l'argument de "l'intrús destructor/un monstre a casa" apareix en tots els curtmetratges. D'aquesta manera, podem deduir que aquest és l'argument base dels guions del cinema de terror. Per acabar, utilitzem aquest argument i algunes de les pors més recurrents per crear un producte audiovisual final, un curtmetratge de terror de creació pròpia.

Abstract

This project is based on the study of the fears and the universal arguments of Horror cinema. Besides, on the creation of a final short film based on all the studies made before. This research is based on the hypothesis that the fears at the Terror cinema represent human ones and watching it could help us to know where they come from.

Firstly, to start the research we analysed the ten short film winners of the "Festival de Terror de Molins" since 2010. In these shorts, we found out human fears like the fear of closed spaces, fear of dark, fear of isolation... As a conclusion we can also affirm that the universal argument which is more current is the destructive intruder because we found it in all the short films. So this is the base of all cinema terror stories.

Lastly, we have used the destructive intruder argument and some of the most common fears that we analysed to create our own short film.

ÍNDIX

1-INTRODUCCIÓ	3
1.1 Motivació del treball	3
1.2 Objectius.....	3
1.3 Hipòtesi.....	4
1.4 Delimitació de la recerca	4
1.5 Estructura del treball.....	4
1.6 Metodologia.....	5
2-PART TEÒRICA	5
2.1 Què és un curtmetratge?	5
2.2 Els gèneres cinematogràfics	6
2.3 Festival de Cine de Terror de Molins de Rei.....	7
2.4 Els arguments universals al cinema.....	10
3-PART PRÀCTICA	18
3.1 Anàlisi dels curtmetratges guanyadors del Festival de Cinema de Terror de Molins de Rei.	18
3.1.1 Fitxes d'anàlisi dels curtmetratges	19
3.1.2 Resum i classificació de les dades analitzades	42
3.2 Creació d'un curtmetratge de terror	47
3.1.2 Idea. Elecció del tema	47
3.2.3 Anàlisi del curtmetratge.....	47
4-CONCLUSIONS	50
4.1 Límits de treball.....	50
4.2 Conclusions	51
ANNEXOS	55
ANNEX 1. Guió literari.....	55
ANNEX 2. Storyboard.....	69
ANNEX 3. Repartiment.....	70

ANNEX 4. Localitzacions.....	74
ANNEX 5. Producció i postproducció.....	75
ANNEX 6. So i música.....	78
ANNEX 7. Curtmetratges premiats al Festival de Cine de Terror de Molins de Rei	79

1-INTRODUCCIÓ

1.1 Motivació del treball

El meu treball de recerca tracta sobre les pors al cinema de terror. Consisteix, per una banda, a descobrir quines són les pors que apareixen més sovint al cinema de terror actual i veure amb què es relacionen. Per altra banda, a partir de l'anàlisi de diversos projectes audiovisuals, em proposo realitzar el meu propi curtmetratge de terror.

Hi ha diversos motius que m'han portat a triar aquest treball. Per començar, la motivació que més ha marcat aquest projecte és la passió pel món audiovisual que he tingut des de ben petit. Amb només 5 anys ja duia una càmera a les mans enregistrant tot el que em trobava i creant històries fictícies amb qualsevol objecte. Tot el que m'envoltava acabava sent gravat. Aquesta inquietud ha anat a més fins avui que em proposo fer un curtmetratge com a projecte final del meu treball de recerca.

També, el cinema de terror sempre m'ha cridat l'atenció, ja que toca sentiments profunds i universals de tots els éssers humans. Generar por a partir d'una pantalla és una cosa màgica i gens senzilla de fer. M'interessa endinsar-me dins d'aquest món i buscar d'on provenen totes aquestes pors que veiem en els projectes audiovisuals de terror des d'un punt de vista sobretot argumental.

Per acabar, també ha estat una motivació important conèixer la part tècnica d'elaboració d'un curtmetratge, ja que he hagut de treballar i dominar un programa de gran complexitat per poder-lo editar.

1.2 Objectius

Objectius generals

- Descobrir quines són les pors que es reflecteixen al cinema actual.
- Esbrinar amb què es relacionen aquestes pors
- Conèixer quins són els arguments universals més utilitzats al cinema de terror.

Objectius específics

- Crear un curtmetratge de terror amb alguns dels arguments i de les pors que més es repeteixen en l'anàlisi anterior.
- Aprendre de l'experiència de la creació d'un curtmetratge.

1.3 Hipòtesi

El cinema de terror a més de ser un entreteniment, ens pot ajudar a comprendre les nostres pors i d'on procedeixen.

1.4 Delimitació de la recerca

Tenint en compte l'extensió del treball i el temps disponible per a la recerca, ens hem centrat en l'anàlisi dels deu curtmétratges finalistes dels darrers deu anys del Festival de Terror de Molins de Rei. Hem triat aquest festival ja que reuneix tres característiques que fan possible la recerca.

Primer, és un festival de prestigi internacional i per tant, assegura la qualitat dels curtmétratges. Segon, disposa de moltes facilitats en l'accés a la web per a trobar informació i compta amb els enllaços dels curtmétratges projectats. Per últim, és du a terme en una població propera, cosa que podia facilitar l'accés a la informació. A més, el fet que aquest festival sigui internacional enriqueix el treball, ja que les pel·lícules provenen de diferents països i cultures.

D'altra banda, hem escollit els últims deu anys ja que volíem que les pors analitzades fossin el més actuals i properes possibles. Les pel·lícules es poden analitzar de moltes maneres i, en aquest cas, en comptes de centrar-nos en la part tècnica, ens hem centrat en l'anàlisi dels arguments universals i de les pors. Si bé en molts projectes audiovisuals podem identificar pors, en el gènere de terror és on en podem veure de forma més clara, ja que l'objectiu d'aquest gènere és dur l'espectador als màxims nivells d'angoixa.

1.5 Estructura del treball

El treball consta de dues parts:

1-Part teòrica: En aquesta part del treball és on es defineixen els conceptes que són la base teòrica d'aquesta investigació: curtmétratge, gènere cinematogràfic i argument universal. Per altra banda, presentem el Festival de Cine de Terror de Molins de Rei, que és el festival de referència dels curts que analitzem.

2- Part pràctica: Per poder assolir els objectius del treball i respondre a la hipòtesi plantejada hem dividit la part pràctica en dos apartats. Per una banda, hem analitzat els curtmétratges guanyadors dels deu darrers anys del Festival de Cinema de Terror

de Molins de Rei i per altra banda, hem realitzat el projecte final, el nostre propi curtmetratge de terror basant-nos en l'anàlisi feta anteriorment.

1.6 Metodologia

En primer lloc, a través d'una recerca bibliogràfica hem definit els conceptes bàsics relacionats amb l'anàlisi dels curtmetratges i hem aprofundit en la teoria dels arguments universals que han estat el fonament de l'anàlisi posterior.

Un cop elaborada la base teòrica, l'hem aplicat a l'anàlisi dels deus projectes audiovisuals del Festival de Terror de Molins de Rei. Per fer-ho, hem seleccionat els curts premiats dels deu darrers anys i hem desglossat els arguments i les pors que hi apareixen.

A partir de les conclusions a què hem arribat hem elaborat un projecte final que consisteix en l'elaboració d'un curtmetratge original basat en les pors i els arguments universals més freqüents.

2-PART TEÒRICA

2.1 Què és un curtmetratge?

La paraula curtmetratge procedeix del francès *Court métrage*, que significa "pel·lícula breu". Centrant-nos en aspectes tècnics, un curtmetratge és un projecte audiovisual que tot i no tenir una durada específica no acostuma a superar la de 30 minuts. Els curtmetratges consten de diverses característiques. Per començar, com ja hem dit, són projectes audiovisuals relativament breus. També, el director acostuma a apostar per un nivell de major creativitat, al ser d'una durada menor el curt ha de ser concís i ha de destacar. Per acabar, la inversió que s'ha de fer és menor que la d'un llargmetratge i per aquesta raó acostuma a ser un tipus de projecte on s'inicien molts directors novells a partir de beques o ajudes del govern.

La història dels curtmetratges es remunta als inicis del cinema on les primeres produccions van ser curtmetratges de tipus documental per passar més tard a històries de ficció amb la figura de George Méliès i el seu famós curt *Viatge a la lluna* (1902). A mesura que va avançar la tècnica, es van passar a produir llargmetratges, però el format del curt mai ha desaparegut. Un dels problemes actuals dels curtmetratges és la seva comercialització, però el nou món digital ha obert un ventall de plataformes d'exhibició a més dels concursos o certàmens, com són les pàgines web o les plataformes com Vimeo i canals com YouTube

2.2 Els gèneres cinematogràfics

Els gèneres cinematogràfics són una manera de classificar les pel·lícules tenint en compte alguns dels elements que tenen en comú. Les tres grans categories en què es poden classificar les pel·lícules són: pel seu to o estil (drama, comèdia, terror, thriller...); per la seva ambientació (biogràfiques, western, històriques...) i pel seu format (documental, ficció, animació...). De tota manera, no hi ha una única classificació dels gèneres i a més, moltes vegades una mateixa pel·lícula pot contenir diferents gèneres i subgèneres alhora. Per exemple, en el cas del gènere de terror és molt habitual que apareguin elements relacionats amb el gènere fantàstic, amb el thriller o amb la ciència ficció.

Si el que volem és fer passar por a l'espectador, els gèneres principals que tenen aquesta intenció són: el gènere de terror i el thriller (suspens). Com diu Rick Altman (2000) "Els dos gèneres més cèlebres per la seva lògica ascendent- el cinema de terror i el thriller- es designen amb termes que descriuen la reacció de l'espectador i no el contingut fílmic" (pàgina 208).

Gènere de Terror

La paraula "terror" prové de la llengua llatina *terreo* i significa "tremolar". El cinema de terror està lligat als inicis de la història del cinema. Va començar a mitjans del 1920 amb una clara influència de la literatura gòtica de l'època. A causa del seu èxit, diversos estudis van començar a apostar per aquest gènere que va anar evolucionant en diferents subgèneres. La característica bàsica del cinema de terror és fer passar por a l'espectador, jugar amb les seves emocions i per fer-ho utilitza una sèrie d'elements i de tècniques: personatges inquietants (vampirs, monstres, fantasmes, animals fantàstics...); ús característic de la il·luminació i de la gama cromàtica amb el recurs del clarobscur que s'inspira en la pintura romànica, amb contrastos tonals i penombres; localitzacions ocultes i misterioses acompanyades amb decorats específics, amb un llarg catàleg d'escenaris com castells, ruïnes, boscos...; ús d'efectes de so, des de silencis fins a bandes sonores suggerents o l'ús de tècniques cinematogràfiques com el fora de camp en què l'escena de terror transcorre fora del camp de visió de l'espectador i es centra en el protagonista i això provoca tensió en l'espectador.

Dins del gènere de terror podem trobar diferents subgèneres. Els més habituals són els següents: el cinema de monstres: *El fantasma de la òpera* (1925), *Frankenstein* (1931), *Dràcula* (1931)...; les pel·lícules slasher: *Psicosis* (1960), *La matanza de Texas* (1974), *Pesadilla en Elm Street* (1984)...; el cinema de zombies: *La noche de los muertos vivientes* (1968), *Night of the creeps* (1986), *Mi novia es un zombie* (1994)...; el cinema gore: *Braindead* (1992), *El ciempiés humano* (2009), *A serbian film* (2010); el cinema de terror naturalista/eco-

terror: *The birds* (1963), *Jaws* (1975), *Piranha* (1978); el cinema de ciencia ficció de terror: *Godzilla* (1954), *Alien* (1979).

Thriller (suspens)

La paraula "thriller" prové de l'anglès, deriva del verb *thrill* i significa "extremidor". El gènere del thriller a vegades és classificat com un gènere a part mentre que d'altres autors consideren que el suspens és un recurs narratiu que forma part del cinema de terror. La principal diferència entre ambdós gèneres és que mentre el thriller té com a objectiu principal mantenir una tensió constant alhora que es narra una història, el de terror busca fer sentir al públic sentiments de pànic, por, inquietud... Alguns exemples del gènere cinematogràfic de thriller són les pel·lícules d'Alfred Hitchcock com *Rear window* (1954), *Psycho* (1960), *North by northwest* (1959). La majoria de pel·lícules policiaques i de gànsters també són considerades thrillers

2.3 Festival de Cine de Terror de Molins de Rei

El Festival de Cine de Terror de Molins de Rei és un festival mundial de cinema que està especialitzat en les produccions audiovisuals de terror i ficció. Va néixer l'any 1973 i des d'aquell moment es celebra anualment a la localitat de Molins de Rei. El seu nom, que en un inici era *Setze hores de cine de terror*, al 1978 va canviar a *Dotze hores de Cine de Terror*. En aquell mateix any aquest festival va passar a ser la primera marató especialitzada en cinema de Terror de tota la península Ibèrica.

Figura 1. Article de *La Vanguardia* del 7 juliol del 1973, pàgina 47

Tot va començar als inicis dels 70 quan el cineclub local de Molins de Rei va prendre la iniciativa de crear la primera marató de cinema de terror de tota la Península. En un principi el festival es realitzava a l'estiu i constava de 16 hores seguides de cinema de terror sense cap pausa. En aquells primers anys, ja es van començar a projectar èxits com *Psicosis* (1960) d'Alfred Hitchcock i *L'exorcista* (1973) de William Friedkin. Només un any més tard de l'inici del festival a causa del seu èxit el Cine Club Molins de Rei i el Cine Joventut van decidir col·laborar-hi.

Figura 2. Article de *La Vanguardia* del 5 juliol del 1980, pàgina 57

Després d'uns anys de dificultats (1990-2000), l'any 2001 un grup de cinèfils va tornar a posar en marxa la marató. No va ser fins al 2003 que aquesta marató de cinema va ser nomenada com la coneixem actualment.

Podem veure que aquest festival no ha estat sempre com el que coneixem avui en dia, ha anat evolucionant, canviant de nom i format durant el pas del temps.

Actualment, el Festival de Cine de Terror de Molins es divideix en quatre seccions diferents que permeten als concursants una varietat de formats en què presentar el seu projecte audiovisual. Al Festival es presenten llargmetratges, curtmetratges, microrelats i petits projectes audiovisuals de vint segons. A més, el festival fa col·laboracions amb productores i distribuïdores per potenciar la visibilitat dels curtmetratges guanyadors

Aquesta marató al llarg del temps ha constatat de diferents actes: el de TerrorKids on es projecten curtmétratges i pel·lícules per a tota la família acompanyats de diferents activitats

Figura 3. Logotip del Festival de Terror de Molins de Rei, edició 2021

per a totes les edats, l'acte de l'Aula de Terror on es projecten curtmétratges guanyadors d'edicions passades. També s'han fet diferents conferències sobre el cinema, s'atorguen diferents premis, es fan tallers infantils i l'acte del *Gastroterror* on els locals gastronòmics aprofiten la iniciativa i fama del festival, entre d'altres.

En la propera edició 2021 (del 5 al 14 de novembre de 2021) Terror films celebrarà les seves 40 edicions i 48 anys de El Festival de Cine de Terror de Molins de Rei (40 XL EDITION) amb un conjunt d'exposicions i reculls fotogràfics dels diferents esdeveniments del festival. Els tres concursos que s'organitzen són: el 20è Concurs de Curtmétratges, el 15è concurs de Microrelats i l'11è Concurs de Llargmétratges. A més a més, a partir d'aquest any el festival col·labora amb el *Concerto Film Festival*, un festival italià que formarà part del jurat de la Secció Oficial de curtmétratges i projectarà una selecció dels millors curtmétratges que han passat pel festival. També, el festival té una edició online a través de la plataforma digital Filmin, on els continguts es divideixen en diferents seccions. Finalment, el festival compta amb una botiga oficial on es poden adquirir des de pòsters de les pel·lícules guanyadores fins a merchandasing.

2.4 Els arguments universals al cinema

Un argument universal es refereix als relats que es van repetint en diferents cultures, èpoques i formats, ja que tenen un gran pes i influència en tota la tradició posterior. Són arguments que no només es repeteixen en el cinema sinó que també els podem identificar en diverses narratives com al còmic, al teatre, a la literatura en general, als videojocs... Normalment, aquests arguments provenen de mites o històries antigues que amb el temps s'han anat adaptant a la societat sense perdre l'essència. (Esteban, 2017)

Jordi Balló i Xavier Pérez (1997) van definir un total de 21 arguments universals que inclouen diferents gèneres, entre ells el de terror. Els 21 arguments universals que es troben en el cinema, segons Jordi Balló i Xavier Pérez són els següents:

1. A la recerca del tresor. Jasó i els argonautes.

Aquest argument tracta d'un heroi que fa un viatge per aconseguir un tresor o algun objecte màgic. Un exemple el podem trobar a la pel·lícula *Raiders of the lost Ark (1981)* on identifiquem els elements que ha de tenir aquest argument: un encàrrec (trobar l'Arca de l'Aliança), un trajecte llarg i arriscat, un conflicte en el lloc d'arribada, una ajuda inesperada i amorosa i un retorn victoriós.

2. El retorn a la llar. L'Odissea.

Aquest argument s'inspira en el retorn d'Ulisses, protagonista de l'*Odissea* d'Homer. Hi apareixen dos motius temàtics: l'aventura d'algú que torna a la seva llar i el drama d'enfrontar-se a la seva comunitat que ha canviat durant la seva absència. D'aquest mite s'han fet diverses adaptacions al cinema com la d'*Ulisses (1954)*, on Ulisses torna a la seva pàtria, Ítaca, on la seva dona, Penèlope, està rodejada de pretendents que volen ocupar el lloc del marit.

3. La fundació d'una nova pàtria: l'Eneida.

En aquest cas es tracta d'un col·lectiu de supervivents que recorren la Terra per buscar un lloc on fundar la seva futura pàtria. Aquest argument es basa en l'*Eneida* de Virgili. En la pel·lícula *Bend of the River (1952)* veiem la trama de dos colons que van en busca de noves terres.

4. L'intrús benefactor: el Messies.

L'intrús benefactor basa la seva trama en la intervenció d'un Messies que ajuda a configurar la identitat de la comunitat. Un grup humà s'enfronta a un canvi traumàtic però a la vegada alliberador. Aquest argument s'origina en els evangelis del Nou

Testament. Un exemple el trobem a *Schindler list (1993)* on el protagonista, un empresari alemany, contracta a jueus a la seva fàbrica per salvar-los dels camps de concentració.

5. L'intrús destructor: el maligne.

Un ésser maligne s'introdueix en una comunitat que s'uneix per fer-lo fora. En aquest argument el maligne necessita sempre un aliat que l'ajudi a entrar dintre la comunitat que vol destruir. Aquest és el cas de *Jaws (1975)* on un tauró ataca diverses persones. A causa de les repercussions que podia tenir en el negoci turístic, l'alcalde es nega a tancar les platges i gràcies la seva decisió el tauró continua atacant.

6. La venjança: L'Orestíada.

Aquest argument té l'origen en L'*Orestíada* d'Esquil on apareixen els següents elements: un fet inductor, normalment un assassinat, una acció per part del protagonista, que és la venjança i un judici que contempla la possibilitat de regeneració. En la pel·lícula *The untouchables (1987)* veiem la persecució constant d'un criminal que finalment és empresonat.

7. El màrtir i el tirà: Antígona.

La font d'aquest argument és l'obra d'*Antígona* de Sòfocles on apareix una màrtir innocent i un tirà que la reprimeix. Aquest argument el podem veure a la pel·lícula *To kill a Mockingbird (1962)* on un advocat defensat un home negre que ha estat acusat injustament de la violació d'una dona blanca.

8. El vell i el nou.

El vell i el nou mostra un món en decadència, que pot estar representat per un espai, una família, un poble... on el pas del temps té efectes negatius i destructors. En el cas de la pel·lícula *Il Gattopardo (1963)* podem veure com la vida d'una família es veu alterada per la invasió de Sicília per les tropes de Garibaldi.

9. L'amor voluble i canviant: El somni d'una nit d'estiu.

El desig i la passió són els protagonistes d'aquest argument que es converteixen en els agents fonamentals de l'acció dels personatges. Com per exemple en *The Philadelphia Story (1940)* veiem un conflicte amorós entre diversos personatges que es mouen per la passió amorosa.

10. L'amor redemptor: La Bella i la Bèstia.

Aquest argument té el seu origen en les narracions que parlen d'una jove segrestada per una bèstia que l'obliga a viure amb ella sense fer-li mal. Moltes vegades sota aquesta aparença de bèstia tenim un príncep seductor, on l'amor té un paper redemptor. En *Cyrano (1990)*, per exemple, veiem un príncep poètic ocultat darrere d'un físic desagradable marcat per un nas prominent.

11. L'amor prohibit: Romeu i Julieta.

Es tracta d'un argument que mostra dos amants que volen estar junts i que per causes externes a ells no poden. Aquest amor prohibit portarà als amants a una sèrie de trobades clandestines que fins i tot poden acabar en casament secret. Aquest és el cas de la pel·lícula *West Side Story (1962)* on en un barri conflictiu dividit en dos bàndols trobem una història d'amor que es crea entre un membre de cada bàndol que lluita pel seu amor..

12. La dona adúltera: Madame Bovary.

L'adulteri femení es converteix en un pretext per humiliar un marit autoritari i gelós.

En la pel·lícula *Madame Bovary (1949)*, basada en el llibre de Flaubert, es fa una crítica dels falsos valors de la burgesia rural francesa del segle XIX que inclou també la crítica a la hipocresia dins del matrimoni.

13. El seductor infatigable: Don Joan.

L'origen modern d'aquest argument es troba en la figura de Don Joan, del segle XVII, un seductor de dones insaciable. En la pel·lícula *L'homme que aimait les femmes (1977)* es parla d'un solter i la passió que té per les dones.

14. L'ascensió per amor: La Ventafocs.

El tema d'aquest argument és un tipus d'amor feliç i constructiu que suposa un ascens social i una millora personal. Té el seu origen amb el conte de la Ventafocs.

La pel·lícula *Pretty woman (1990)* tracta de l'ascens social d'una prostituta a través de l'amor que estableix amb un dels seus clients.

15. L'ànsia de poder: Macbeth.

La lluita pel poder és un dels arguments més repetitius de les obres de Shakespeare de les quals s'han fet moltes versions teatrals i cinematogràfiques, per exemple: *Macbeth*; *El Rei Lear* on les lluites pel poder hi són presents.

16. El pacte amb del dimoni: Faust.

Aquest argument té els seus orígens en Faust, que ven la seva ànima al dimoni a canvi del saber absolut. Aquesta història ens mostra els límits de la nostra condició humana. Un exemple d'aquest argument el podem veure en la pel·lícula *Strangers on a Train* (1951) on els dos protagonistes planifiquen dos assassinats per obtenir un benefici.

17. L'ésser desdoblant: Jekyll i Hyde.

Aquest argument ens parla de la incertesa de la identitat, i s'ha utilitzat tant en l'àmbit de la comèdia com en el de la tragèdia. En l'àmbit de la tragèdia podem destacar la pel·lícula *Psycho* (1960) on el protagonista, que és l'amo d'un hotel de carretera, té una doble personalitat, que confon amb la de la seva mare.

18. El coneixement d'un mateix: Èdip.

En aquest cas la font d'inspiració d'aquest argument és la història d'*Èdip Rei* de Sòfocles on el protagonista fa una recerca traumàtica de la seva identitat i dels seus orígens que el porta al descobriment d'ell mateix. Aquesta recerca la podem trobar en el protagonista de *Shutter Island* (2010) on el seu subconscient bloqueja la possibilitat d'enfrontar-se al seu passat.

19. A l'interior del laberint: El Castell.

Aquest argument tracta de l'home immers en un laberint que l'anul·la i l'absorbeix. Aquest és el cas del protagonista de *Modern Times* (1936) que treballa en una cadena de muntatge fent feines repetitives que anul·len el ser creatiu.

20. Creació de vida artificial: Prometeu i Pigmalión.

L'home es creu Déu i s'obsessiona per crear vida, però això no és possible i pagarà el seu atreviment. A *Frankenstein* (1931), per exemple, veiem com un metge intenta crear vida i a causa d'aquest acte rebrà conseqüències negatives.

21. El descens a l'infern: Orfeu.

Aquest argument tracta de la recerca de l'amor perdut més enllà de la vida. Té el seu origen en el mite d'Orfeu, que baixa a buscar la seva estimada als inferns. A *Morte a Venezia* (1971), adaptació del llibre de Thomas Mann, un compositor alemany delicat de salut arriba a Venècia, allà es sent atret per un adolescent, sentiment que l'anirà consumint.

El guionista Blake Snyder (2016) va desenvolupar la seva pròpia classificació d'arguments universals que ell anomena "gèneres cinematogràfics", els va resumir en deu i els va exposar al seu llibre *!Salva al gato! Va al cine*. Alguns coincideixen amb la classificació anterior:

1. Un monstre a casa.

Aquest argument el podem trobar en el mite clàssic del laberint i el minotaure on clarament un monstre envaeix el teu espai o viceversa. Es considera que l'argument "Un monstre a casa" és utilitzat en un projecte audiovisual quan identifiquem: un monstre amb habilitats sobrenaturals, una "casa", és a dir, un lloc tancat on hi pot habitar una família, un poble o fins i tot el món sencer i per acabar, ha d'haver-hi un pecat: un habitant de la casa ha fet alguna cosa malament i per aquesta causa el monstre apareix. Un clar exemple on identifiquem aquest argument seria la pel·lícula *Godzilla (1954)* on el monstre és Godzilla, la "casa" és Japó i el pecat són les radiacions atòmiques que el creen.

2. El velló d'or.

En aquest argument també podem veure la inspiració en els clàssics, aquest cop en el mite de *Jasón i els argonautes*, on veiem un grup de fidels o amics que emprenen un viatge en busca d'un velló d'or. En el mite original l'objectiu era un velló d'or, però s'han anat creant molts subgèneres com "el velló solitari", "el velló d'amistat", "el velló èpic"... En tots veiem la recerca d'un objectiu, tot i que va variant en cada gènere. Un projecte audiovisual amb qualsevol dels vellons ha de tenir els següents tres elements: un camí, un equip i una recompensa. En *Little Miss Sunshine (2006)* el camí és el trajecte que tenen des de la seva llar fins a la gran Califòrnia, l'equip és la família extravagant que acompanya a l'Olive i per acabar, una recompensa al final del viatge.

3. La làmpada meravellosa.

Aquest argument està caracteritzat per un fet màgic, tant pot ser un encanteri d'una bruixa, una catifa voladora, un pèsol màgic... Sempre aquest argument exposa al protagonista la mateixa advertència: "Vigila amb allò que tant desitges i demanes". Veiem que segons què desitgem tot pot canviar radicalment, o que per un error en la forma d'expressar el desig res surt com voldríem. Podem veure aquesta "llici" en pel·lícules on els protagonistes canvien d'edat, gènere, espècie... Aquest argument s'aplica al projecte audiovisual utilitzant un desig, un encanteri fictici, però que segueixi un mínim d'ordres lògiques i una llici, que com ja he dit abans és: "Vigila amb allò que demanes". En la famosa pel·lícula *The nutty professor (1996)* identifiquem clarament aquests tres aspectes. El desig és la intenció del professor d'aprimar-se, l'encanteri

és l'experiment que fa per aprimar-se i la lliçó són les conseqüències que acaba patint per haver volgut ser algú qui no és.

4. Un paio amb un problema.

En aquest argument veiem una persona totalment corrent que a causa de diverses circumstàncies és arrossegada per a la resta i s'acaba ficant en diversos problemes. Identifiquem molts subgèneres, alguns serien: un problema d'espies, un problema contra la policia, domèstic, de la naturalesa... Perquè una pel·lícula pugui ser inclosa en aquest argument ha de constar de tres elements clau: un heroi innocent que es fica dins d'un embolic inconscientment, un esdeveniment sobtat i una batalla de vida o mort on el protagonista innocent té per davant una decisió vital. En el cas de *The Net* (1995) l'heroi és la protagonista que rep un disquet amb informació privilegiada sobre les bases informàtiques d'Estats Units. L'embolic clarament és tenir aquesta informació i la batalla serà contra aquells qui no volen que ella tingui aquesta informació i posarà en perill les vides d'aquells qui l'envolten.

5. Ritus d'iniciació.

L'argument "ritus d'iniciació" acostuma a tractar el pas de la pubertat a la maduresa, de la vida a la mort... S'exposen els diferents "rituals" que cada cultura té al passar una nova etapa. Hi ha diferents tipus d'adaptacions del "ritus d'iniciació": la crisi dels quaranta, on el protagonista es qüestiona què ha fet fins aquella edat, el divorci, l'addicció, l'adolescència, els alts i baixos del creixement... Com en els altres arguments, per considerar que una pel·lícula consta d'aquest argument ha de tenir els següents ingredients: un problema vital pel qual tothom passarà durant la vida, un camí equivocat per resoldre el problema i per acabar, una solució, en la qual el protagonista se n'adona que és ell qui ha de canviar i no aquells qui l'envolten. En el cas de la famosa comèdia *American Pie* (1999) el problema vital seria el fet de ser encara verge, el camí equivocat serien els diferents intents fracassats pels qual passa i per acabar, veiem com el protagonista se n'adona que és ell qui ha de canviar la forma de pensar i no ha de fer cas d'aquells qui l'envolten.

6. Amor d'amics.

Aquest argument tracta de la vida de dues persones que són més felices juntes que separades. L'argument "amor d'amics" té molts subgèneres que tracten diferents tipus d'amors (amor de comèdia romàntica, amor de mascotes, amor de professionals i l'amor prohibit). Podem identificar aquest argument quan en la trama d'una pel·lícula

veiem un heroi incomplet, algú a qui li falta quelcom, ja sigui físic, étic, espiritual... Després tenim el complement, allò que facilita que l'heroi es completi. El tercer punt és una complicació entre l'heroi i el complement, tant pot ser una diferència social, ética, personal... Al final, aquesta complicació que sembla separar-los és allò que en el fons els manté units, una part imprescindible. Un exemple el trobem a la clàssica pel·lícula *Beauty and the beast* (1946) on apareix un l'heroi incomplet que és el príncep dins del cos de bèstia que viu al castell. Com a complement trobem la protagonista Belle, una persona totalment diferent que ell en molts aspectes, físics i de classe social. Al final de la pel·lícula veurem que aquestes diferències són allò que més uneix a aquests dos personatges.

7. Per què ho va fer?

En aquest tipus d'argument veiem un protagonista o un grup de protagonistes que intenten resoldre un crim, el secret que hi ha al seu darrere. El "per què ho va fer" pot ser d'estil de cine negre, polític, fantàstic, policíac... En aquesta categoria també trobem tres elements: un detectiu que creu haver vist tot, però que en canvi es topa amb una cosa que mai havia vist abans, també trobem un secret, que és el crim. Per acabar, veiem un gir fosc, on el protagonista actua en contra les regles, la seva ètica, on fins i tot pot arribar a fer equip amb l'enemic. En la pel·lícula *Basic instinct* (1992) l'agent Nick Curran fa el paper d'investigador el qual es topa amb un crim extravagant. El secret és l'assassinat d'un antic cantant de Rock. El gir fosc en aquest cas seria el fet que el detectiu s'acaba enamorant de la criminal.

8. El triomf del ximple.

Aquest argument ens exposa una història on el protagonista, que és tractat com a ximple pels altres, acaba deixant en evidència que els ximplers són aquells qui el criticaven. Trobem diferents subgèneres com el ximple disfressat, el ximple polític, el ximple sexual, el ximple fora de l'aigua i per acabar, el ximple social. En aquest argument podem veure "el ximple", un protagonista innocent amb un potencial del qual no n'era conscient. També veiem la gent que critica el ximple i per acabar hi ha el canvi radical que fa el protagonista. En la comèdia *The guru* (2002), el ximple seria el protagonista que per confusió s'acaba convertint en un famós gurú del sexe. Al final haurà de decidir entre la fama o aquella persona a qui l'estima per tal i com és.

9. Soc un intern.

Aquest argument apareix quan es forma un grup, on el protagonista s'haurà d'adaptar o anar a contra corrent. Tenim l'intern de l'exèrcit, l'intern en l'empresa, l'intern en la

família, l'intern amb un problema i l'intern amb mentor. Veiem sempre en aquest argument un grup, un conflicte que el protagonista té amb el grup i un sacrifici que acaba amb diferents desenllaços: la unió, la destrucció o el suïcidi. En la pel·lícula *Network (2010)* ens trobem amb Mark Zuckerberg que s'enfronta a uns excompanys que l'acusen d'haver robat una idea seva, el desenllaç d'aquest problema amb què s'enfronta acaba sent la destrucció.

10. Superherois.

Des de la tradició grega ens arriben els mites clàssics de déus o persones amb capacitats i habilitats divines i sobrehumanes. Com a subgèneres tenim els superherois civils, els superherois de còmic, els superherois de la vida real i els de fantasia i conte. Els tres elements que aquest argument conté són: el poder, l'enemic i la maledicció. L'heroi és víctima d'una maledicció i durant la trama la superarà o no. En *The Matrix (1999)* trobem al protagonista amb un poder virtual sobrehumà, l'enemic que el vol eliminar i la maledicció, que és el fet de ser capaç de traspasar del món real a Matrix.

3-PART PRÀCTICA

3.1 Anàlisi dels curtmetratges guanyadors del Festival de Cinema de Terror de Molins de Rei.

En aquest apartat analitzem deu curtmetratges guanyadors o premiats en els darrers deu anys (2010-2020) del Festival de Terror de Molins de Rei. Per fer-ho ens hem fixat en dos aspectes. En primer lloc, hem extret quins són els seus arguments universals basant-nos en la classificació feta per Jordi Balló i Xavier Pérez (1987) i la classificació del guionista Blake Snyder (2016). Quan l'argument coincideix però té un altre nom, hem citat els dos noms als quals es refereix el mateix argument. En segon lloc, hem observat quines són les pors que el director de cada curtmetratge deduí que vol fer arribar al públic i les hem descrit en cada cas.

Finalment, un cop feta aquesta anàlisi hem extret unes conclusions generals sobre quins són els arguments i quines són les pors que apareixen amb més freqüència i hem fet una proposta d'agrupació dels tipus de pors.

3.1.1 Fitxes d'anàlisi dels curtmétratges

Killing Small Animals (2020)

Fitxa tècnica

Director: Marcus Svanberg

Any: 2020

<https://vimeo.com/489405482>

Sinopsi: Una dona, mentre estava fent un acció quotidiana, descobreix el benestar i la tranquil·litat que li genera matar un petit insecte. A partir d'aquest fet cada cop necessita matar animals una mica més grossos per tornar a sentir aquella sensació de benestar.

ARGUMENTS UNIVERSALS

Analitzant aquest curtmétratge veiem que podem identificar dos tipus d'arguments universals diferents:

L'ésser desdoblant

En primer lloc, trobem el de l'ésser desdoblant. Aquest argument universal tracta de la doble personalitat. En aquest cas ens parla d'una part de nosaltres que està reprimida i que moltes vegades no s'accepta socialment (repressió de l'agressivitat, repressió sexual...). En aquest curtmétratge la protagonista se n'adona del plaer que li produeix matar animals. Aquest impuls cada vegada va a més i al ser conscient del seus actes i que no els pot aturar, decideix suïcidar-se. Aquesta història té moltes coincidències amb l'obra de Robert Louis Stevenson, *L'estrany cas del Dr Jekyll i Mr Hyde* (1886) on el protagonista no pot reprimir els seus instints assassins i s'acaba suïcidant en el seu laboratori.

L'intrús destructor / Un monstre a casa

En segon lloc, si ens fixem també s'aplica l'argument de l'intrús destructor en aquesta peça audiovisual. Veiem com la protagonista està d'alguna manera posseïda per aquesta violència primitiva. Ella, espantada, intenta que la seva parella se n'adoni però l'intent acaba sent un fracàs. Un intrús, que en aquest cas és aquesta part fosca de la seva personalitat, que està tancada dins del seu cos i que li fa fer accions malignes que ella no pot reprimir.

PORS ESPECÍFIQUES

El control dels nostres impulsos

Tot i que els humans som una espècie que viu en societat i que hem arribat a un punt de control molt alt sobre els nostres impulsos, seguim tenint por a tenir un tipus de pensaments i actituds no acceptades per la societat que sovint no podem controlar.

Moltes vegades actuem de forma automàtica sense pensar les coses dues vegades, i tots tenim por de fer alguna cosa que no volíem per culpa d'un impuls primitiu, que ens connecta amb el món animal. En aquest cas, la protagonista experimenta el plaer de matar un animal i de torturar-lo. El plaer anirà en augment i també la necessitat que l'animal sigui més gran. Aquest impuls agressiu no el podrà controlar i això li causa angoixa..

L'autoconeixement

La psicologia s'ha fet preguntes sobre el jo desconegut que tots portem a dins. Hi ha moments en la vida d'una persona que fa actes o té pensaments que no són propis d'ell mateix. En aquell moment es comencen a generar dubtes sobre qui som realment. Ens intentem conèixer al màxim i a vegades descobrim coses de nosaltres que no ens agraden. Podem trobar moltes històries i pel·lícules sobre la doble personalitat i el jo desconegut. Tots tenim una por interior a no conèixer-nos en la nostra totalitat i a acceptar-nos tal com som. En el cas d'aquest curt, la protagonista descobreix el plaer que li produeix matar animals i aquest descobriment d'ella mateixa no li agrada i a la vegada no el pot controlar. Podem identificar aquest rebuig que ella sent davant els seus actes quan s'intenta suïcidar.

El desconeixement de l'altre

Al llarg del curtmetratge, veiem que la protagonista té una parella i davant seu actua com una persona qualsevol quan en veritat podria ser una futura assassina. Raonant sobre aquest tema comencem a preguntar-nos si de veritat coneixem en la seva totalitat les persones que ens envolten i fins quin punt podem confiar en elles.

El poder

Tot i que aquesta por no és una de les pors que més destaca del curt també té una gran importància. En la història de la humanitat podem identificar que el poder trastoca la gent i la sensació de sentir-se superior a alguna cosa atreu i a la vegada genera por la gent que té poder sobre nosaltres. En el curt la protagonista té poder sobre els diferents animals que mata, ja que físicament i mentalment és superior i els animals no es poden defensar.

The third hand (2019)

Fitxa tècnica

Director: Yonatan Weisberg

Any: 2019

<https://www.youtube.com/watch?v=Inmy7zqB4qU>

Sinopsi: Un treballador d'oficina, mentre fa el seu torn de nit rutinari, darrere d'una màquina expenedora descobreix una habitació secreta que mai abans havia vist. A dins pot trobar el seu somni fet realitat o el seu pitjor malson.

ARGUMENTS UNIVERSALS

En aquest curtmetratge podem identificar dos arguments diferents:

La làmpada meravellosa

Per una banda, trobem l'argument universal de la làmpada meravellosa, que gira entorn de la màgia que té un objecte que et concedeix desitjos i a la vegada com aquest desig es pot tornar en contra teu. En aquest curt, el protagonista de la història troba un lloc secret on apareix un objecte, "la fotocopiadora", que li concedeix el desig de fer-li una mà nova, el que no sap és que el fet de desitjar quelcom fora de les possibilitats de l'ésser humà se li girarà en contra i l'acabarà castigant amb la mort.

L'intrús destructor / Un monstre a casa

Per una altra banda, podem identificar també l'argument de l'intrús destructor. El protagonista d'aquest projecte audiovisual s'introdueix dins d'un espai on no hauria d'entrar i on es troba una màquina posseïda que mai hauria d'haver utilitzat. S'introdueix dins d'un espai i fa servir allò que no podia i al trencar aquestes dues normes acaba rebent unes conseqüències negatives.

PORS ESPECÍFIQUES

La tecnologia

Avui en dia amb l'avenç del món tecnològic comencem a veure que les màquines són capaces de fer el mateix que fan els humans, fins i tot amb més precisió. Des que es va

crear la intel·ligència artificial l'èsser humà va tenir por de les seves conseqüències negatives. Podem trobar un gran apartat de pel·lícules que prediuen catàstrofes provocades per la tecnologia. En aquest curt identifiquem aquesta por en varies escenes, per exemple, quan la mà del personatge es queda atrapada dins d'una màquina expenedora.

L'aïllament

Els éssers humans som éssers que vivim en societat, en el moment en què una persona es troba sola sent desprotecció, ja que si li succeís qualsevol cosa no podria obtenir ajuda. Veiem que el personatge del curtmetratge és un treballador nocturn que treballa sol, li succeeix una tragèdia, i no té ningú al voltant per ajudar-lo. Aquesta situació automàticament ens fa generar una por a la soledat, a l'estar aïllat i no poder demanar ajuda.

Les dimensions fora del temps conegut

Els humans coneixem tot el que ens envolta, tenim mesurat cada quilòmetre de terra del nostre planeta i hem après a classificar el temps. El fet de tenir controlat el temps i l'espai ens tranquil·litza. Això sí, quan pensem en allò desconegut, automàticament se'ns comencen a generar dubtes i inquietuds ja que no tenir-ho tot controlat i tenir desconeixement ens fa sentir insegurs. Per això, al veure un personatge en un espai tancat on el temps està aturat com en aquest curt ens genera nerviosisme perquè queda fora de la nostra comprensió..

Post Mortem Mary (2018)

Fitxa tècnica

Director: Joshua Long

Any: 2017

<https://www.youtube.com/watch?v=NEtnmblohY8>

Sinopsi: Una mare que treballa fent fotos a la gent morta li ensenya l'ofici a la seva filla, la qual té una gran fòbia a la mort. La filla es queda sola en una habitació fent la seva primera fotografia a una noia de la seva edat que és morta. La mare li demana que intenti que a la fotografia sembli que la nena morta encara està viva.

ARGUMENTS UNIVERSALS

En aquest curt també podem veure i analitzar dos arguments universals:

L'èsser desdoblant

Primer, el més visible és el de l'èsser desdoblant. En aquest cas identifiquem un clar desdoblament: una nena que acaba de morir es desdobla en una nena que està viva, amb el mateix nom i que a més s'assembla físicament. El traspàs d'una ànima a un altra es fa a través d'un objecte: la càmera fotogràfica que fa d'element màgic que permet aquesta connexió. No és la primera vegada que en la història se'ns planteja una càmera com a captador d'ànimes.

L'intrús destructor / Un monstre a casa

El treball de la mare que la filla està aprenent consisteix a fotografiar a un cos mort i sense ànima, un cos que en teoria ja ha passat a un altre món, al qual no se'l pot molestar. La nena al voler-lo fotografiar l'està destorbant i trencant aquella línia entre vida i mort. Com a conseqüència ella acaba patint el càstig de passar al món dels morts.

PORS ESPECÍFIQUES

Els espais tancats

No és una coincidència que l'espai on està gravat aquest curtmetratge sigui un lloc interior, ja abans ja hem vist que la majoria de curts estan filmats en espais interiors i limitats. El fet d'estar aïllat en quatre parets causa a molta gent fòbia per la sensació de

claustrofòbia. En el món del cinema el fet de gravar en llocs petits i tancats fa que les escapatòries que tenen els personatges davant d'un conflicte siguin mínimes i aquest fet augmenta la capacitat dels directors de jugar amb elements i objectes de l'espai. A part, aquesta por és una fòbia molt recurrent que molta gent pateix. El fet d'estar en un lloc tancat pot provocar pànic, i aquesta situació fa que empatitzis amb el protagonista i la situació més ràpid.

La mort

La por a la mort és una por molt recurrent que s'utilitza en el cinema de terror, sobretot, on apareixen molts éssers del "més enllà". La mort és un estat de l'ésser que ningú ha experimentat, ja que òbviament si algú mor no pot explicar què ha vist o experimentat. Aleshores, és natural que a la humanitat li faci por allò que mai ha sentit. Sempre s'ha relacionat el món de la mort amb éssers paranormals que tenen habilitats que cap humà té (transparència, l'acció de volar, teletransportació...). Com ja he mencionat, allò que no coneixem ens causa inquietud, aleshores, si un ésser paranormal a part de tenir un aspecte terrorífic consta d'habilitats que no segueixen la llei de la física, encara fa més por. En aquest curt la nena abans d'entrar a la caseta ja sent alguna cosa que la fa estar inquieta i incòmoda, percep una energia estranya que aporta intriga a l'escena. La nena petita té un clar respecte a la mort que mostra des del minut zero quan es resisteix a entrar. Aquesta por s'encomana ràpidament al públic i crea tensió des del principi. En conclusió, el fet d'utilitzar la mort i éssers paranormals s'ha convertit en un clàssic en el cinema de por. A més, el curt acaba donant-nos a entendre que el món de la mort ha vençut el món dels vius ja que l'ànima de la nena viva és suplantada per la de la nena morta on el cos només és un recipient que conté l'ànima, l'essència de les persones.

Aprieta pero raramente ahoga (2017)

Fitxa tècnica

Director: David Pérez Sañudo

Any: 2017

<https://cortosdemetraje.com/aprieta-pero-raramente-ahoga/>

Sinopsi: Un jove es presenta en una casa a buscar feina com a cuidador de gossos. Per obtenir-la, l'amo li planteja unes proves que el jove haurà de superar encara que aquest comença a desconfiar d'ell per la seva actitud cada cop més extravagant.

ARGUMENTS UNIVERSALS

En aquest curt també podem veure i analitzar dos arguments universals.

L'ésser desdoblant

L'ésser desdoblant és un dels arguments universals utilitzats en la història d'aquest curtmetratge. Només començar la trama veiem dos personatges que semblen persones corrents. Un d'ells, l'amo de gos, té una cara fosca que es va mostrant a mida que el curt avança. El fet que un dels personatges no se'n adoni que l'altre està boig li aporta una conseqüència. Mai arribarem a conèixer a una persona en la seva totalitat, qui sap quins pensaments oculta aquell a qui coneixes des de sempre...

L'intrús destructor / Un monstre a casa

L'intrús destructor també forma part d'un dels arguments d'aquest projecte audiovisual. El jove entra dins d'un terreny on no hauria d'haver entrat, entrant escriu el seu futur. L'error que ha comès entrant en aquella mansió i confiant en el seu amo extravagant més tard li cobrarà factura.

PORS ESPECÍFIQUES

El desconeixement de l'altre

En aquest curtmetratge veiem clarament la por que una persona li pot arribar a tenir a un desconegut. Quan acabes de conèixer a una persona no saps com és ni com reaccionarà davant diverses situacions i la inseguretat augmenta. En aquest cas veiem com el

protagonista confia en el desconegut tot i la seva actitud extravagant, i acaba patint unes conseqüències, ja que es troba amb una persona desequilibrada.

L'aïllament

En les pel·lícules de terror el fet d'estar sol o aïllat és clau. Quan una persona està en una situació extrema necessita ajuda, i el fet d'estar incomunicat l'impedeix demanar ajuda a ningú. Per això, en moltes pel·lícules de terror veiem trames on la història passa en un bosc perdut, una mansió abandonada i especialment en llocs solitaris o sense cap manera o dispositiu per comunicar-se. En aquest curt, el protagonista no pot demanar ajuda ja que es troba en una mansió aïllada, sense cap comunicació.

Quenottes (2016)

Fitxa tècnica

Director: Pascal Thiebaux

Any: 2016

<https://vimeo.com/151994494>

Sinopsi: Un pare i un fill, mentre estan recollint trastos d'una antiga casa, troben una capseta plena de dents, dents que pertanyen al famós i adorable ratolí "Pérez". Sense voler, els cau una dent per una juntura del terra mentre el ratolí els estava observant: ells acabaven de perdre un dels seus tresors. Serà el ratolí l'ésser simpàtic tal com apareix als contes després que li hagin perdut una de les dents de la seva capseta...?

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / Un monstre a casa

La història d'aquest curt és comparable amb l'argument universal de l'intrús destructor, però aquesta vegada l'argument ha estat enfocat d'una manera diferent. En aquest curt, l'humà fa el paper d'intrús que entra en el món del Ratolí Pérez sense saber-ho. L'humà pren i perd els objectes del Ratolí, que en aquest cas són les dents de llet. Segons la llegenda tradicional, les dents són un element fonamental a la vida del Ratolí Pérez ja que amb elles es construeix el seu palau. L'humà no ho fa conscientment, però acaba robant i perdent l'objecte essencial del Ratolí Pérez dins del seu espai. Aquí identifiquem un obvi canvi de papers on el ratolí és qui es sent amenaçat per l'intrús i actua de forma violenta i agressiva al veure que li han perdut els seus objectes. Tot i que l'intrús no era conscient del que estava passant i no tenia cap mala intenció acaba sent castigat per agafar la capseta de les dents i perdre-les. En aquest curtmetratge veiem els elements clau d'aquest argument: una casa, un pecat, en aquest cas a causa de la ignorància (agafar les dents del Ratolí) i un monstre amb maldat. La diferència és que en aquest cas el monstre no és l'intrús sinó que ho és qui habita la casa, el Ratolí. El pecat és realitzat per l'intrús, que agafa la capseta de dents i la perd.

PORS ESPECÍFIQUES

La fòbia als animals

Tot i que per a molta gent els animals són una companyia ideal, també és veritat que hi ha persones que els tenen fòbia. La fòbia a alguns animals és un pànic molt recurrent avui en dia sobretot per a aquells que viuen en ciutats i no estan acostumats a la seva companyia. Els animals a qui els humans tenen fòbia acostumen a repetir-se. Normalment són gossos agressius i també petits animals com insectes o **rates**, en aquest cas, a causa de la seva mida que els fa àgils i també per la seva brutícia. Els animals no tenen ètica ni són racionals, el fet que el seu instint de supervivència els faci impredecibles ens fa por. Per això, el fet d'utilitzar animals en les pel·lícules de terror ajuda a l'espectador a empatitzar amb la sensació que el protagonista està sentint. A l'utilitzar una por que realment existeix a la vida quotidiana, la peça cobra un realisme més gran..

Els espais tancats

L'ús d'espais tancats és un recurs que, com ja he dit anteriorment, podem veure en molts curts de terror. Normalment, els de espais tancats també solen ser petits i claustrofòbics. En aquest curt s'utilitza una casa que, tot i ser gran, està plena de passadissos que t'allunyen de la porta d'entrada, per sortir i has de passar per diferents obstacles. A més, al ser un lloc tancat, fosc, antic i ple d'objectes genera més intriga a l'espectador. En conclusió, el recurs d'utilitzar una localització tancada deixa el protagonista menys possibilitats per escapar i això genera ansietat al públic.

Allò que no veiem

Moltes vegades allò que ens espanta és quelcom que no podem veure ni percebre. Un clar exemple podem veure'l en l'oceà on molta gent té fòbia (por) a nedar a causa de no poder veure què tenen a sota. Aquesta realitat submarina que no veuen i no poden controlar els causa por. Molta gent té fòbia als animals marins ja que no els pot veure i els considera una amenaça de la qual no es poden defensar. En aquest cas, veiem un petit ratolí que s'ha creat la seva pròpia llar dins les parets d'una casa. Mentre els dos protagonistes estan tranquil·lament a casa seva, aquest animal els observa a través de les parets sense que ells se n'adonin. Els espectadors veuen una persona que se sent observada sense que se n'adoni i els genera ansietat. També ens fa preguntar-nos què tenim al nostre voltant i quins perills hi ha allà on els nostres sentits arriben.

NOCT (2015)

Fitxa tècnica

Director: Vincent Toujas

Any: 2015

<https://vimeo.com/92221796>

Sinopsi: Jay és un jove que treballa en una tenda de discos. Comença a patir insomni i a allunyar-se de la realitat que el rodeja. Sent una estranya presència que el fa qüestionar-se si ha perdut el seny. Aquesta presència es converteix en el seu turment i a la vegada amb el seu alliberament.

ARGUMENTS UNIVERSALS

En aquest curtmetratge podem identificar l'ús de dos arguments universals, el de l'ésser desdoblant i el d'un monstre a casa.

L'ésser desdoblant

Per començar, l'ésser desdoblant el veiem clarament en l'actitud del noi. Un jove que treballa en una tenda de discos s'està tornant boig, fins al punt que arriba a sentir que habita en una altra dimensió. Veu coses que els altres no veuen i sent coses que no són reals, lentament va embogint. Podem apreciar com un jove que sembla del tot corrent, s'està transformant en una altra persona.

L'intrús destructor / Un monstre a casa

D'altra banda, també, veiem l'argument d'un monstre a casa. En aquest cas, el protagonista és la "casa" i el monstre s'introdueix a dintre seu. Aquest monstre és una espècie de presència que fa de metàfora sobre les pors i depressions d'una persona. Aquestes pors entren dins seu i el destrossen, com podem veure clar en l'escena on literalment l'estripen el cos. Tot i el que "monstre" aparentment el destrossa, d'aquesta manera l'acaba sanant i traient tot allò dolent que tenia a dins.

PORS ESPECÍFIQUES

La pèrdua de la raó

El protagonista només començar el curt diu que s'està tornant boig, i ho podem veure clarament quan amb prou feines distingeix la realitat d'allò fictici. Aquesta sensació el consumeix. Aquesta por la té molta gent, ja que el fet de tornar-se boig et pot succeir i no ser conscient dels teus actes ni del que t'envolta. El personatge queda ridiculitzat en un bar, a ningú li agradaria passar pel mateix i desitgem que una cosa com aquesta mai ens passi.

Els éssers paranormals

Els éssers paranormals són personatges que apareixen contínuament als projectes audiovisuals de terror. En aquest cas no coneixem la història de l'ésser, és a dir, al ser una presència desconeguda no sabem de què és capaç. A més, el seu aspecte és fosc, llefiscós i colossal. El fet de ser un ésser terrorífic i desconèixer les seves habilitats causa una sensació de por i inseguretat a l'espectador.

Ghost Train (2014)

Fitxa tècnica

Director: Lee Cronin

Any: 2013

https://www.youtube.com/watch?v=xmHKq_ane0o

Sinopsi: Un error del passat acapara de culpabilitat i la consciència de dos amics que avui cometran un acte que desitjarien no haver comès mai.

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / Un monstre a casa

En aquest cas, l'argument universal de l'intrús destructor es pot apreciar d'una forma literal ja que, per començar, veiem un grup de joves entrant en un lloc on específicament posa "no passar", una localització prohibida. Després de colar-se en aquest lloc, que és un parc d'atraccions abandonat, els nois decideixen utilitzar una de les atraccions per veure si funciona. L'atracció és una mena de "túnel de la bruixa", "ghost train". Un dels nois no acaba d'introduir els diners que havia d'introduir perquè el tren funcionés, però els altres no ho saben. Un dels nois que no ho sap es pensa que l'atracció està espatllada, agafa un pal i comença a trencar-la. Si ja el fet d'entrar en un lloc on no havien d'entrar els anava a causar una conseqüència, el fet de fer malbé una de les atraccions acaba de fer vessar el got d'aigua. En aquest curt tenim tots els ingredients d'aquest argument: el pecat (els nens que entren en un lloc prohibit), el lloc tancat (el tren) i el monstre que habita dins de l'atracció.

PORS ESPECÍFIQUES

Els éssers paranormals

La por als éssers paranormals o del més enllà és molt recurrent en el cinema de terror per dues raons. Per una banda, el seu aspecte és terrorífic i inusual, això causa por a aquells qui els veuen. En aquest cas, el personatge que apareix no té pupil·les, el seu de color de pell és pàl·lid... Per l'altra, són éssers que desconeixem i no sabem com poden actuar,

allò desconegut sempre ha causat por. Per això el fet d'acabar el curtmetratge amb un ésser paranormal li aporta un gran final.

Les localitzacions encantades

En el cinema de por, igual que en altres gèneres, moltes vegades no només els personatges són els protagonistes sinó que també ho són les localitzacions. Múltiples vegades hem vist diferents pel·lícules on cases, hotels, boscos són els protagonistes de la pel·lícula, com passa en aquest cas. En aquest curt veiem un parc d'atraccions tenebrós i abandonat, una localització que sembla ser encantada. Molta gent té por a anar a llocs només per la seva història, és a dir, li té por a les localitzacions deshabitades i on poden passar coses màgiques.

De noche y de pronto (2013)

Fitxa tècnica

Director: Arantxa Echevarría

Any: 2013

<https://vimeo.com/80283428>

Sinopsi: La protagonista, Maria, està preparant el sopar sense esperar ningú quan de sobte sona el timbre de casa seva. Un veí que ella desconeixia li suplica entrar, ja que creu que han entrat a robar a la seva i els lladres encara hi són. Maria deixa entrar confiadament aquell veí que mai havia vist. Ha fet bé deixant entrar un desconegut casa seva...?

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / Un monstre a casa

Aquest argument ens mostra un intrús que a causa d'una acció que nosaltres hem provocat s'introdueix dins la nostra llar o comunitat. En aquest cas trobem una noia que deixa entrar una persona que diu ser el seu veí però que ella no reconeix, és a dir, comet l'error d'obrir la porta a un desconegut per això aquest entra en la seva privacitat. Durant el curtmetratge se'ns mostren diferents senyals que ens fan sospitar de la maldat de l'intrús, però la directora mai acaba de deixar clar que aquest sigui veritablement malvat. L'espectador durant quasi tota la trama empatitza amb la que sembla ser la víctima, la noia de la casa, però al final del curt hi ha un gir de guió que ens porta reflexionar sobre els falsos prejudicis que tenim cap als desconeguts.

PORS ESPECÍFIQUES

L'aïllament

L'ésser humà és un ésser que viu en societat, és a dir, no està acostumat a estar sol. Avui en dia amb l'avenç del món tecnològic estem encara més acostumats a estar sempre en comunicació amb tot el món. Actualment ningú surt de casa sense el seu mòbil a la butxaca. Estem acostumats a sempre estar comunicats sabent que si ens passés alguna cosa tindríem el nostre mòbil a sobre que fa la funció de mapa, rastrejador i ens permet

fer trucades il·limitades. Cada cop ens estem acostumant més a estar controlats fins al punt que els nostres familiars tenen la nostra ubicació en directe. Paral·lelament, aquesta dependència del mòbil ha fet que la por a estar incomunicat hagi augmentat. En el moment que la protagonista es queda sola a casa amb un desconegut i sense bateria al mòbil transmet una sensació d'inseguretat, com si ja no tingués escapatòria.

El desconeixement de l'altre

La confiança es va construint de mica en mica amb el pas del temps, una novetat o alguna cosa estranya sempre ens sorprèn i no sempre de forma positiva. Moltes cultures encara tenen por i critiquen a l'estranger ja que no és semblant a ells. En resum, la humanitat té por a allò que desconeix o no entén. Per això quan al curtmetratge a la protagonista se li presenta un desconegut que actua de forma estranya, des d'un principi en desconfiem i ens genera una sensació de por que ens fa estar alerta..

LOT254 (2012)

Fitxa tècnica

Director: Toby Meakins

Any: 2012

<https://www.youtube.com/watch?v=ZiqeYdgM-TE&t=2s>

Sinopsi: Un fanàtic de les càmeres té com a propòsit arreglar una càmera antiga que no funciona a causa d'un petit objecte que bloqueja el mecanisme. Quines conseqüències li portarà treure de la càmera aquell objecte que ja formava part del mecanisme de la càmera...?

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / Un monstre a casa

Com hem dit abans aquest argument ens mostra un intrús que a causa d'una acció que nosaltres hem provocat s'introdueix dins la nostra llar o comunitat. En aquest cas trobem el personatge principal que extreu un objecte que formava part de la càmera, una creu. Ha fet un acte que no hauria d'haver fet, ha tocat una cosa que no hauria d'haver tocat i aquesta acció li aporta una conseqüència negativa. Ell extreu una petita creu de metall que semblava estar protegint la càmera posseïda per un dimoni que estava dins, amb aquesta acció allibera l'ésser paranormal i maligne.

PORS ESPECÍFIQUES

Els éssers paranormals

La creença en éssers fantàstics i sobrenaturals que ens volen fer mal és una de les pors amb més tradició a la nostra cultura. En aquest cas, el dimoni, personificació del mal a la religió cristiana, és l'ésser maligne per excel·lència.

Els espais tancats

Estem veient que els espais tancats, petits, foscos i curiosos estan sent localitzacions estrella per als curtmetratges de por. En aquest curt veiem un home que es troba en una espècie de taller ple de càmeres i objectes antics. El fet que siguin antics ja aporta un cert

punt de curiositat a la peça audiovisual. També, com passa en el cas de les golfes, com més objectes hi ha en un espai , menys llum hi entra i més fosc es torna el lloc. El fet d'estar en un lloc petit, saturat d'objectes i fosc dona menys visibilitat i possibilitats d'escapatòria en qualsevol cas extrem.

La granja (2011)

Fitxa tècnica

Director: Ignacio Laserra

Any: 2012

<https://www.youtube.com/watch?v=ESRZlZ8RlqE>

Sinopsi: Dos guàrdies civils s'ocupen del torn de nit, quan inesperadament apareix un conegut pastor del poble ferit explicant-los una història fantàstica en relació a una noia desapareguda que jura haver vist al seu mas. Els dos guàrdies acompanyen al pastor al lloc on ell jura haver vist allò increïble, decisió que més tard desitjarien no haver pres mai.

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / L'ésser desdoblant

Aquest curtmetratge el podem entendre de dues maneres diferents. Depenent de com captem la idea del curt podem identificar dos arguments universals diferents.

Per una banda, si entenem que els extraterrestres dels quals es parla en el curt existeixen i no són fruit de la imaginació d'un llunàtic, podem dir que el curt mostra l'argument de l'intrús destructor, ja que uns aliens, intrusos, entren al planeta Terra i causen conseqüència negativess amb les seves accions.

Per una altra banda, si creiem que la història dels extraterrestres era una farsa creada per un llunàtic podem dir que l'argument que s'utilitza és el de l'ésser desdoblant, ja que entendríem que una persona s'està tornant boja, no distingeix el límit entre realitat i ficció. I tota la història que diu ser real és una creació fantàstica del seu cap.

PORS ESPECÍFIQUES

La foscor

Des de fa milers d'anys allò fosc s'ha identificat com a allò negatiu, la foscor sempre ha causat por a la humanitat ja que la nostra visibilitat es limita. Un lloc de nit acostuma a fer el doble de por que de dia. El fet de no ser conscient del que ens rodeja ens fa sentir una certa ansietat. La majoria dels curts de por passen de nit, o a una localització amb poca llum, ja que com menys il·luminació, més es pot jugar amb l'espectador. A més, sempre hi

ha hagut l'imaginari que quan es fa fosc tot canvia, les criatures malvades surten... Igual que en les ciutats, que es diu que quan es fa de nit tot es converteix en un altre món més perillós.

Els éssers paranormals

La por dels humans als éssers paranormals ja comença a ser una por recurrent en aquests curtmetratges. En aquest cas, cap ésser paranormal surt en presència al curt, és a dir, té l'has d'imaginar. Parlen d'extraterrestres, una espècie d'aliens que provenen d'altres planetes. La humanitat sempre s'ha qüestionat si hi ha vida més allà del nostre planeta. Sempre ens hem imaginat les altres espècies com a superiors, amb una tecnologia més avançada i amb habilitats diferents als humans. El fet que l'univers sigui fosc, inhabitable i infinit encara aporta més intriga a la pel·lícula. Imaginar que hi ha éssers superiors que ens estan observant causa por i el fet que no es mostrin els extraterrestres deixa lliure la nostra imaginació per crear-lo i barrejar-lo amb les nostres pors.

Els espais tancats

L'ús dels espais tancats és clau en una de les escenes més importants dels curts. Aquest curt a part de passar a la nit, passa a una granja, on entre els sons, la foscor i els objectes es crea un clima molt interessant. Al ser un espai tancat amb només una sortida, quan el policia entra dins la granja el públic ja comença a patir. La granja està plena d'objectes i la llum és mínima, es podria considerar claustrofòbica.

La pèrdua de la raó

Aquesta por va totalment relacionada amb l'argument de l'ésser desdoblant. Aquest curt acaba amb un final obert que fa qüestionar al públic si ha de creure la història que un dels personatges explica o no. Un personatge que sembla estar mig boig explica que ha vist extraterrestres. Al principi, creure'l sembla impossible, és més, cap dels dos personatges del curt el creu en un principi. Però, al final del curt veiem una espècie de coet, que s'il·lumina al cel fent-nos pensar que allò que explicava era veritat. Amb això volem dir que molta gent té por a embogir i a perdre el seny, a no poder distingir allò real amb allò fictici. El director d'aquest curt juga a aquest joc amb l'espectador, ja que veiem una persona que sembla estar boja, però que potser deia la veritat...

Picnic (2010)

Fitxa tècnica

Director: Gerardo Herrero

Any: 2010

<https://vimeo.com/88108646>

Sinopsi: Una mare porta a la resta de la seva família a fer un pícnic al bosc on ella acostumava a passar la seva infància i que recorda amb una dolça nostàlgia. Ella no sap que tot ha canviat en aquella zona, i aquell bosc que sempre havia estat un lloc tranquil no té res a veure amb l'actual. Quines conseqüències pot aportar a la família passejar pel bosc amb total innocència i desconeixent la situació actual...?

ARGUMENTS UNIVERSALS

L'intrús destructor / Un monstre a casa

L'intrús destructor està començant a ser l'argument estrella dels curts de por analitzats, aquesta ànsia o instint humà de ficar-se allà on no es pot, entrar o tocar allò que no es pot tocar comença a repetir-se i com veiem, en cada cas hi ha diverses repercussions. En el curtmetratge "Pícnic", una família inconscienment entra a un espai on no es podia entrar, una localització que havia patit una guerra i per tant, un lloc perillós. La família arriba al lloc i es comporta amb normalitat, un error que més tard portarà a la seva mort. El fet d'entrar a un espai sense conèixer el seu passat ni la situació és un error bàsic que els acabarà sortint car.

PORS ESPECÍFIQUES

Les conseqüències d'una guerra

Les guerres no només causen conseqüències en el moment en què passen sinó que també poden deixar rastre durant un llarg període, en dos sentits, en el de traumes psicològics i espais contaminats per bombes, mines... En aquest curt veiem com un espai on la protagonista passava la seva dolça infantesa es converteix en un camp de mines per culpa d'una guerra. Veiem com una localització pot canviar totalment a causa d'una

guerra. Aquell lloc que acostumava a ser segur i on ella es sentia còmoda acaba matant la seva família. Podem veure les grans conseqüències que les guerres poden tenir i això ens fa sentir una major inseguretats sobre el futur de la humanitat.

La pèrdua d'éssers estimats

La trama d'aquest curt exposa una situació on una mare veu morir els que més estima. Normalment, un prefereix morir que veure a la seva família morir o viure sense ella. La mare observa com la seva parella i dos fills exploten davant dels seus ulls, tot per una confusió. El sentiment de tristesa al veure morir a qui més estimes davant teu és una tragèdia amb què tothom pot empatitzar fàcilment, per això el públic pot sentir instantàniament el dramatisme.

La fòbia als animals

Els animals que acostumem a tenir a prop són aquells que han estat domesticats.. Quan ens allunyem dels pobles i de les ciutats i ens endinsem a espais com, per exemple, boscos podem trobar animals que no han estat domesticats, en total llibertat, animals salvatges. Aquesta llibertat absoluta els apropa als seus instints més bàsics que es basen en la supervivència. L'instint animal col·loca a una espècie diferent com a enemic o fins i tot com a presa. Durant el temps l'espècie humana se n'ha estat adonant d'aquest fet, per això ha domesticat les seves mascotes o animals de pastura. En el moment que et trobes en una localització on els animals no han estat en contacte amb els humans saps que no mostraran pietat davant d'allò que els sembli un perill, per a ells tu ets l'enemic. I tu com a enemic desconeixes les seves habilitats i intentar tractar a llops com a gossos et seria impossible. Per això, l'ús de llops en el curt és clau, ja que quin pitjor enemic hi ha que aquell a qui no pots controlar? A més a més, el llop des de sempre ha estat present en la nostra imaginació com un animal agressiu, del qui ens hem de defensar, per exemple, al conte de la Caputxeta Vermella.

L'aïllament

Avui més que mai, estar incomunicat és quasi impensable, la major part dels humans tenen aparells tecnològics que amb actualitzacions contínues et fan saber on estàs tu i els teus coneguts a cada moment. Qualsevol persona que t'intentés localitzar arribaria a tu, ja que el senyal d'aquests aparells arriba a tots llocs. Aquest fet de voler saber on estàs i on està tothom fins i tot s'està començant a convertir en obsessió. Estar incomunicat és quasi bé impensable i si fos el cas, un estaria en una inquietud constant. En aquest curtmetratge se'ns mostra una localització molt peculiar, un bosc, que sembla estar aïllat de qualsevol lloc habitat. Els personatges tampoc tenen cap element que els serveixi per ubicar-se o perquè altres els ubiquin. En un principi tampoc semblava que anés a passar res de dolent en aquell bosc que aparenta ser lloc de pau i tranquil·litat.

Però en el moment en què els protagonistes es troben en un cas extrem, no tenen sortida, es troben sols enmig de la naturalesa sense la possibilitat d'avisar a ningú que els vingui a salvar. Si la trama ja consta de cert dramatisme, aquest fet li n'aporta encara més, ja que a part d'estar en perill, estan sols i ningú els podrà protegir i salvar del perill, només es tenen a ells mateixos.

3.1.2 Resum i classificació de les dades analitzades

Els arguments universals

A partir de l'anàlisi dels curtmétratges hem elaborat uns quadres-resums. En el primer quadre es pot veure com els projectes audiovisuals analitzats contenen tres dels arguments universals anteriorment descrits. D'aquests tres, un és present en tots els curtmétratges i els altres dos només apareixen en algun dels curts. L'argument universal que sempre s'utilitza és el de l'intrús destructor /un monstre a casa, que sempre ha de comptar amb un ésser maligne, un espai tancat (que tant pot ser una casa, una habitació, un poble o el propi cos) i per acabar, un pecat, algú que ha comès un error i per això el monstre apareix. En segon lloc, l'altre argument que apareix amb més freqüència és el de l'ésser desdoblado on ens topem amb un personatge, el seu doble i la situació que genera aquest fet. Finalment, només en un dels curts apareix l'argument de la làmpada meravellosa on trobem un desig, un encanteri i una lliçó final. En el segon quadre, hem detallat de quina manera apareixen els ingredients de cada argument a cada curtmétratge.

Quadre 1: Els arguments universals.

ARGUMENTS UNIVERSALS	L'intrús destructor/ Un monstre a casa	L'ésser desdoblado	La làmpada meravellosa
CURTMETRATGES			
<i>Killing Small Animals</i>	X	X	
<i>The third hand</i>	X		X
<i>Post Mortem Mary</i>	X	X	
<i>Aprieta pero raramente ahoga</i>	X	X	
<i>Quenottes</i>	X		
<i>NOCT</i>	X	X	
<i>Ghost Train</i>	X		
<i>De noche y de pronto</i>	X		
<i>LOT254</i>	X		
<i>La granja</i>	X	X	
<i>Picnic</i>	X		

Quadre 2: Manera com apareixen els arguments als curtmetratges.

ARGUMENT 1			
Un monstre a casa o l'intrús destructor			
Curtmetratge	El monstre	L'espai tancat	El pecat
<i>Killing Small Animals</i>	L'instint assassí	El cos	No saber controlar els instints
<i>The third hand</i>	La fotocopiadora	El magatzem	Voler anar més enllà dels límits humans
<i>Post Mortem Mary</i>	La nena morta	L'habitació	Envair l'espai dels morts
<i>Aprieta pero raramente ahoga</i>	L'amo de la mansió	La mansió aïllada	Caure en l'avarícia
<i>Quenottes</i>	El ratolí	La casa	Robar le dents
<i>NOCT</i>	El monstre	El cos	La depressió
<i>Ghost Train</i>	Els monstres de de la fira	La fira abandonada	Malmetre l'atracció
<i>De noche y de pronto</i>	El veí	La casa	Confiar en els desconeguts
<i>LOT254</i>	El dimoni	El taller	Extreure una creu cristiana de la càmera posseïda
<i>La granja</i>	Els extraterrestres	La granja	No fer cas de les advertències
<i>Picnic</i>	La guerra	El bosc aïllat	Anar al bosc oblidant el seu passat

ARGUMENT 2			
L'ésser desdoblant			
Curtmetratge	El personatge	El desdoblament	Les conseqüències
<i>Killing Small Animals</i>	La protagonista	La personalitat assassina	La matança gratuïta d'animals
<i>Post Mortem Mary</i>	La nena que fa la foto	La nena morta	L'intercanvi de personalitats
<i>Aprieta pero raramente ahoga</i>	L'amo de la mansió	La pèrdua de la raó	Fer mal als altres
<i>NOCT</i>	El protagonista	El monstre que porta dins	La regeneració
<i>La granja</i>	El granger	La pèrdua de la raó	Fer mal als altres

ARGUMENT 3			
La làmpada meravellosa			
Curtmetratge	Un desig	L'encanteri	La lliçó
<i>The third hand</i>	Tenir una nova mà	Acabar mort	Vigila amb allò que desitges

Les pors

Les pors que hem extret de cada curtmetratge es poden classificar de moltes maneres. En el nostre cas, hem fet una classificació personal en quatre paràmetres, centrada en quin missatge ens suggereix cada por.

Per començar, tenim les pors relacionades amb allò que no podem conèixer o controlar perquè està fora del nostre abast o dels nostres sentits, que són aquelles pors que

un té d'allò que desconeix i no té sota el seu control. En segon lloc, trobem les pors relacionades amb l'activitat humana, pors que tracten sobre l'espècie humana, tant de les conseqüències que genera com dels conflictes en els quals es troba. En tercer lloc, hem classificat les pors relacionades amb l'autoconeixement i el coneixement dels altres. Aquesta por inclou la por als desconeguts, també fins a quin punt coneixem a aquell en qui tenim confiança o fins i tot, si ens coneixem a nosaltres mateixos al cent per cent. Per acabar, en quart lloc, tenim les fòbies, les pors humanes més comunes que consisteixen en pors irracionals que es relacionen amb objectes o situacions que en si mateixes no representen un perill objectiu.

Classificació de les pors que apareixen als curtmetratges:

A. Pors relacionades amb allò que no podem conèixer o controlar perquè està fora del nostre abast o dels nostres sentits:

Les dimensions fora del temps conegut

La mort

La pèrdua d'éssers estimats

Allò que no veiem

Els éssers paranormals

Les localitzacions encantades

B.Pors relacionades amb l'activitat humana

El poder

Les conseqüències d'una guerra

La tecnologia

C.Pors relacionades amb l'autoconeixement i el coneixement dels altres

El control dels nostres impulsos

L'autoconeixement

El desconeixement de l'altre

La pèrdua de la raó

D.Fòbies

Els espais tancats

La fòbia als animals

La foscor

L'aïllament

De totes aquestes pors, cal destacar-ne algunes que es repeteixen en els diversos curts analitzats:

- El desconeixement de l'altre: *Killing Small Animals*; *Aprieta pero raramente ahoga* i *De noche y de pronto*.
- L'aïllament: *The third hand*; *Aprieta pero raramente ahoga*; *De noche y de pronto*; *Picnic*.
- Els espais tancats: *Post Mortem Mary*; *Quenottes*; *LOT254*; *La granja*.
- La fòbia als animals: *Quenottes*; *Picnic*.
- La pèrdua de la raó: *NOCT*; *La granja*.
- Els éssers paranormals: *NOCT*; *Ghost train*; *LOT254*; *La granja*.

3.2 Creació d'un curtmetratge de terror

3.1.2 Idea. Elecció del tema

Per a realitzar el curtmetratge hem utilitzat l'argument universal que apareix en tots els curtmetratges analitzats del Festival de Cinema de Terror de Molins de Rei: l'intrús destructor / un monstre a casa. Per altra banda, hem fet servir quatre de les pors que més es repeteixen als curts: la por a l'aïllament, la por al desconeixement de l'altre, la por als espais tancats i la por a la pèrdua de la raó. D'aquesta manera, el nostre curt ha partit de tot allò estudiat i analitzat anteriorment per crear el nostre propi curtmetratge de terror aplicant tot allò que hem après sobre la construcció d'un guió de terror.

Als annexos hem recollit tots els aspectes relacionats amb la preproducció, la producció i la postproducció de projecte.

3.2.3 Anàlisi del curtmetratge

YASHICA TL-X

Fitxa tècnica

Director: Eloi Rodés

Any: 2021

Sinopsi: Un grup de quatre joves decideixen passar dos dies a l'antiga casa de l'avi d'una de les integrants del grup. L'avi, periodista i aficionat a la fotografia, va morir fa dotze anys, exactament, cinc dies després que la seva dona. Només arribar a la casa, es respira un ambient estrany que anirà en augment amb el pas de les hores.

L'intrús destructor

En tots els curt que hem analitzat, l'argument universal que sempre es repeteix és el de el de l'intrús destructor /un monstre a casa. Aquest és l'argument que hem utilitzat al nostre curt i que compta amb els tres elements imprescindibles que el caracteritzen:

- a. Un monstre: L'objecte maleït i l'ésser maligne que conté

- b. Un espai tancat: La càmera/ La casa/ L'habitació de treball de l'avi
- c. Un pecat (o un error): Agafar la càmera/ Entrar a l'habitació de la casa

L'intrús destructor es pot veure en el nostre curt de la següent manera:

Un grup d'adolescents es dirigeix a una casa mig abandonada (espai tancat) a passar el cap de setmana. El fet d'entrar en aquell espai ja podria entendre's com una transgressió. Més endavant, la protagonista es troba amb una càmera maleïda i ensopega amb la creu que estava a sobre protegint la maledicció (un altre pecat). Com a últim pecat podem veure que quan cau la creu la porta de l'habitació de l'avi (espai tancat) s'obre automàticament i els nois hi decideixen entrar per curiositat. Aquestes ànsies de saber i entrar allà on els és prohibit els acabarà matant.

PORS ESPECÍFIQUES

Un cop triat l'argument universal, hem seleccionat quatre de les pors que més apareixen als curts. Dues de les pors estan relacionades amb l'autoconeixement i el coneixement dels altres, una altra amb una fòbia, la por als espais tancats, i finalment, la por a l'estar aïllat.

L'aïllament

En el curtmetratge podem veure la por a estar aïllat en diverses ocasions. Per començar, el grup de joves van a una casa allunyada del poble i solitària. La casa es troba enmig d'un bosc i per arribar al poble més proper s'ha de creuar un llac. També, només a l'arribar cap d'ells té cobertura, és a dir, en una situació de perill no tindran a ningú amb qui comunicar-se. Per acabar, la televisió no funciona, no saben què passa al seu voltant i no tenen informació del món exterior.

El desconeixement de l'altre

La por a no conèixer l'altre també apareix en la trama del curtmetratge. La protagonista, la Judit, es coneix amb els seus tres amics desde petita, és un grup que porta junt des de fa anys on tothom coneix a tothom, però veiem que ella mateixa és qui acaba fent-los desaparèixer. Que una persona a qui ells coneixien de tota la vida els acabi "matant", tot i ser per estar posseïda, ens fa qüestionar-nos en qui podem confiar i quan coneixem de veritat a aquells que ens rodegen

Els espais tancats

La clàssica por als espais tancats que apareix en tots els curtmetratges no podia faltar en el nostre. Identifiquem aquesta por en diverses situacions. Primer, arriben a una casa antiga i

una mica deixada, on la llum falla i els electrodomèstics no funcionen bé. L'habitació de l'avi, també és un espai tancat que a part de ser claustrofòbic és un lloc fosc ja que no va la llum. Aquesta habitació està plena d'objectes, com més saturat estigui l'espai, més petit es torna. Per acabar, tot i ser d'alguna forma més metafòrica tenim la càmera, la càmera és un objecte tancat que conté un ésser maligne a dins. La càmera no es pot trencar perquè el dimoni s'escaparia i si l'amagues algú l'acabarà trobant. La maledicció serà eterna.

La pèrdua de la raó

El desdoblament de personalitat, la por a perdre la raó i a tornar-se boig és una por que també és tractada en el nostre projecte audiovisual. Una noia que sembla una persona emocional i mentalment equilibrada acaba "matant" al seus amics al ser posseïda per una maledicció. Fa actes sense ser conscient, perd totalment la raó i la visió de realitat, igual que li va passar al seu avi.

4-CONCLUSIONS

4.1 Límits de treball

Durant la creació del treball hem hagut d'enfrontar-nos a diversos inconvenients que han limitat i ralentitzat el procés de recerca i la creació del curtmetratge. Hem trobat obstacles tant en la part teòrica com en la pràctica. Els següents punts són els que més destaquem.

El primer que vàrem fer va ser començar a buscar informació sobre el Festival de Molins de Rei a la seva pròpia web i que al principi era molt completa. La dificultat va arribar quan més endavant, en ple procés de recerca, vàrem tornar enrere per completar i corregir errors i ens vam adonar que la pàgina web havia estat refeta d'adalt a abaix, eliminant gairebé tot el que hi havia anteriorment. Molta informació bàsica sobre el festival ja no hi apareixia i l'havies de buscar d'altres maneres, ara de forma molt més complicada i no tan completa.

Una altra limitació va ser que dos dels curtmetratges guanyadors del festival no apareixien en la pàgina web oficial, segurament per drets d'autor. Aleshores, i després de molta recerca en altres llocs web però sense resultats, vàrem decidir escollir els segons premis que sí que va ser més fàcil de visionar.

Per una altra banda, també ens vàrem trobar amb diverses complicacions en la realització del curtmetratge. Per començar, el temps que disposàvem per fer el guió i realitzar el rodatge era molt poc. La coincidència del treball en època de vacances d'estiu va ser un gran inconvenient. Només vàrem disposar de quatre dies de rodatge, el temps que es va aconseguir per quadrar la disponibilitat dels actors i les localitzacions. Aquest fet també va afectar al guió que no va poder repassar-se les vegades que volíem. Igualment, el pressupost era molt escàs, així doncs, el decorat, el vestuari i els maquillatge va ser molt "*amateur*". Els personatges no eren actors professionals o en formació i el material tècnic, malgrat ser de bona qualitat, no era professional. Per exemple, la previsió era gravar en 24 fps en comptes de 50 fps perquè això donava molt més qualitat al resultat final del curt però la manca d'un col·lapsés constantment i, tot i així, aquest fet ens va passar moltes vegades, havent de repetir feina ja feta perquè els arxius es perdien, costaven de carregar o entraven en conflicte amb el software.

Pel que fa a localització, un altre límit va ser que la casa on vàrem gravar no era nostra i només vàrem disposar d'una nit per enregistrar bona part del curt.

I per acabar, una darrera limitació important va ser que la música i la banda sonora del curt no havien de tenir drets d'autor. Aquest fet va complicar molt la feina per trobar una bona sonoritat i que el resultat del curtmetratge fos que el desitjàvem.

4.2 Conclusions

Un cop fet l'anàlisi dels curtmetratges guanyadors del Festival de Terror de Molins de Rei podem afirmar que en tots els curtmetratges es repeteix el mateix argument universal: l'intrús destructor/un monstre a casa. En algun curt podem trobar altres arguments, però aquest és sempre el predominant. En tots els curtmetratges hi surt un element maligne, un espai tancat i un pecat.

Pel que fa a l' ésser maligne, aquest pot mostrar-se de diverses formes; des d'un monstre literal fins a una metàfora. Els tipus de monstres que hi apareixen són diversos: dimonis, extraterrestres, animals, objectes encantats o metàfores relacionades amb la guerra o els instints assassins.

Quant als espais tancats, aquests també es caracteritzen per la seva diversitat. Des d'una casa sencera, o una part de la casa, o un espai obert però aïllat o fins i tot el propi cos.

Finalment, referent als pecats, allò que deixa actuar l'ésser maligne acostuma a ser un error del protagonista. Com per exemple, entrar a un lloc encantat, trencar un objecte posseït, etc.

Per una altra banda, també podem afirmar que els curtmetratges analitzats acostumen a tenir diverses pors molt recurrents. Com ara, la por a trobar-se aïllat, la por a no conèixer del tot a l'altre, la por als espais tancats i la por a perdre la raó. Aquestes quatre pors tenen en comú que són pors humanes que tot ésser ha viscut amb intensitat més o menys forta. El creador de curtmetratges i de cinema de por ha d'empatitzar directament amb l'espectador, ha de reflexionar sobre les pors que a ell, com a humà hagi experimentat o hagi conegut d'alguna manera, tingut i les exposa d'una altra forma. Un exemple, en el cas de la por a estar aïllat, quan una persona va de vacances, el fet de no tenir cobertura, això li pot generar una ansietat incontrolable. Aleshores, el director o guionista agafa aquesta idea, la pot exagerar i a partir d'aquí crear una història on una persona es troba sola en el món. En el cas de la por a no conèixer l'altre, tothom ha viscut moments on aquell qui creu conèixer a la perfecció fa coses que no esperàvem. Aleshores el director o guionista agafa aquesta sensació i la multiplica creant una història on una persona que sembla totalment normal pot convertir-se en un assassí. D'aquesta manera l'espectador, d'una forma indirecta, empatitza amb cada història i la viu com a real, tot i ser fictícia.

El cinema de terror, a part de ser una manera de passar l'estona és un tipus de cinema que per una banda, ens pot ajudar a analitzar quines pors tenim i d'on venen i per l'altra, pot omplir-nos el cap de pors que no teníem abans.

Quan hem analitzat els curtmetratges ens hem adonat que quan alguna història ens espanta de veritat és perquè ens recorda una experiència traumàtica que hem viscut en un passat. Aleshores, ens ajuda a reflexionar i saber d'on prové allò a què tenim més temor i ens ajuda a comprendre-ho i controlar-ho. El cinema de terror pot servir d'alguna manera com una mena de teràpia en fer-nos adonar de les nostres fòbies i potser podria ser fins i tot una forma sana de superar-les.

Però, en el fet de veure pel·lícules de terror, no tot és tan positiu ja que la por ha estat també una forma de controlar una societat. Per exemple, en una situació hipotètica que el govern no volgués que la gent sortís al carrer de nit, podria començar a produir pel·lícules on passen assassinats o apareixen monstres als carrers quan es fa fosc. O també la temor al desconegut que és molt humana i que va relacionada amb el racisme i tot allò que és estranger. Per transmetre aquesta por es podria utilitzar l'argument de la por a l'altre i l'argument de l'intrús destructor. Una persona de fora arriba a casa teva i destrueix allò que és teu.

Ara bé, aquí també caldria diferenciar el que és el cinema de grans productores comercials i els curtmetratges que hem estudiat del Festival de Cinema de Terror de Molins. En aquest cas, l'objectiu de les pel·lícules és sobretot el de la reflexió a partir d'una qualitat artística, creativa i innovadora i no tenen com a intenció altres objectius, com el de controlar a la gent. Però això no vol dir que no utilitzin els mateixos arguments universals que el cinema comercial, ja que hem pogut observar com l'ús de l'argument de l'intrús destructor i la por a l'altre/desconegut en aquests curts també hi és sempre present.

Resumint, el cinema de terror pot ajudar a conèixe't, a saber d'on venen les teves fòbies i comprendre-les millor tot i poder ser utilitzat com a arma de doble tall. I hem vist com l'argument de l'intrús destructor/un monstre a casa és la base dels curtmetratges de terror actuals i que a part d'aquest, els projectes cinematogràfics estan plens de pors secundàries que el complementen.

Després de conèixer en quins arguments universals i pors es basava el gènere cinematogràfic de terror només quedava fer un curtmetratge amb la informació recollida. Barrejant la ficció i realitat de forma sutil. L'argument universal de l'intrús destructor/un

monstre a casa era el que més es repetia, així que el vam afegir. A més, vam utilitzar algunes de les pors més recurrents com la por a la foscor, espais tancats...

5-BIBLIOGRAFIA

Altman, Rick. (2000). *Los géneros cinematográficos*. Barcelona: Paidós.

Balló, Jordi i Pérez, Xavier. (1997). *La semilla inmortal. Los argumentos universales en el cine*. Barcelona: Anagrama.

De Fez, Desirée. (2007). *Películas clave del cine de terror moderno*. Barcelona: Robinbook.

Esteban, David (desembre 2017). *Qué son los argumentos universales. 1a parte*. [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=sLI0YDGxPZc&t=1148s>

Esteban, David (desembre 2017). *Qué son los argumentos universales. 2a parte*. [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=K2ktqDfXLqg&t=1044s>

Historia del cine. [en línia]. <https://historiadelcine.es/generos-cinematograficos/> [Consulta: setembre 2021]

Juan, Celeste (2016). El canvi dels gustos dels espectadors de cinema en els últims 25 anys a Espanya. Tfg. Grau en publicitat i relacions públiques. [en línia]

https://dugi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/15022/JuanSanchoCeleste_Treball.pdf?sequence=1

[Consulta: setembre 2021]

La Vanguardia. Hemeroteca (1973)

<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1974/07/04/pagina-47/34232783/pdf.html?search=Terror%20Molins%20de%20Rey> [Consulta: juliol 2021]

Molara, Alejandro. *El cortometraje como género*. [en línia]

<https://www.cortorama.com/blog/el-cortometraje-como-genero/> [Consulta: setembre 2021]

Patmore, Chris. (2007). *Debutar en el cortometraje. Principios, práctica y técnicas: una guía estimulante para el aspirante a director*. Barcelona: Acanto.

Pedrero, Juan A. (2008). *Terror cinema. ¡Cine clásico de terror!* Madrid: Calamar ediciones.

Pradas Gallardo, Clauo (agost 2019). *Psicología- online. Las 15 fobias más comunes y su definición*. [en línea] <https://www.psicologia-online.com/las-15-fobias-mas-comunes-y-su-definicion-4370.html> [Consulta: agost 2021]

Sector cine. ¿Cuáles son los subgéneros dentro del terror? (agost 2017)
<https://www.sectorcine.com/noticias/conoce-los-subgeneros-de-las-peliculas-de-terror/>
[Consulta: setembre 2021]

Sector cine. La delgada línea entre el terror y el thriller. (mayo 2017)
<https://www.sectorcine.com/noticias/la-delgada-linea-entre-el-thriller-y-el-terror/> [Consulta: setembre 2021]

Snyder, Blake. (2016) *¡Salva al gato! Va al cine. Guía para guionistas de todos los argumentos del mundo*. Barcelona: Alba.

Terror Molins Film Festival [en línea] www.molinsfilmfestival.com/?lang=ca [Consulta: agost 2021]

ANNEXOS

ANNEX 1. Guió literari

INTERIOR / HABITACIÓ CASA / VESPRE

El Josep està assegut davant de la seva màquina d'escriure a la seva habitació de treball. Mentre escriu, se sent una veu en off, la seva veu, que llegeix la carta que està escrivint. Quan acaba d'escriure s'aixeca, agafa l'estoig de la càmera de fotos i li col·loca un crucifix al damunt.

(Monòleg interior del Josep)

Avui, amb aquest escrit m'acomio d'aquest mon. Demano disculpes per tot allò que aquest objecte maleït m'ha fet fer. Per culpa seva vaig eliminar el que més estimava en aquest mon, a ella... Tant de bo pogués aturar el temps... aturar el temps i que tot li hagués passat a algú altre... No puc més. He fet tot el que m'ha demanat aquest objecte i abans de seguir amb aquest pes al damunt, prefereixo desaparèixer i aïllar la seva maledicció amb l'ajuda de Déu.

En Josep surt de la casa amb la càmera i el crucifix. S'allunya i busca un lloc per enterrar-la. Fa un forat a terra amb una pala i enterra la càmera amb el crucifix. Seguidament es dirigeix al llac que hi ha prop de la casa. Arriba el llac, s'atura a la vora i treu de la butxaca la foto de la seva dona. La mira i tot seguit es suïcida disparant-se un tret.

10 anys mes tard...

EXTERIOR / BOSC / VESPRE

El grup de quatre amics es dirigeixen caminant pel bosc a la casa de l'avi de la Judit. El Tomàs va caminant primer amb una càmera a la mà que va gravant la conversa que tenen ells i els seus amics.

TOMÀS

Avui, en el programa d'investigació més interessant de l'any tenim a la Judit, al Joan i la Carla, i com no, a l'investigador més guapo de tots.

En Joan li agafa la càmera perquè deixi de gravar.

JOAN

Et passaràs tota la nit fent l'imbècil com sempre...

CARLA

O sigui que anem a l'antiga casa del teu avi...

JUDIT

Bueno, era la seva segona casa, on anava a escriure els articles, només hi anava per treballar. Quan va desaparèixer l'àvia es va allunyat de tothom i va començar a venir sol...

El Joan i el Tomàs es tomben per mirar les noies.

JOAN

I després...

JUDIT

Va desaparèixer ell...

Segueixen tots quatre caminant

TOMÀS

Ei tios, parlar d'aquestes coses a mi em dona molt mal rotllo. Quan queda per arribar?

En Joan li passa la mà per darrere de l'esquena a la Carla i la Judit treu una antiga fotografia de la butxaca.

JUDIT

Crec que ja ens queda poc.

La Judit alça la fotografia amb les dues mans i la compara amb el paisatge que estan veient. Tots quatre miren el paisatge i el Tomàs el grava amb la càmera. Segueixen caminant cap a a casa

TOMÀS

Tío, a tu no et sembla estrany que el seu avi desaparegués dies després de la seva dona? Hi ha alguna cosa que no em quadra.

JOAN

Ja saps que des de fa anys el poble està posseït.

CARLA

Si sapiguéssim tots els desapareguts que hi ha hagut fariem un rècord mundial.

Els quatre amics arriben a la casa. La Judit obre la reixa tancada amb un cademat i mira la casa. Els quatre es dirigeixen cap a la casa.

TOMÀS

Quina caseta, no? Com s'ho muntava el teu avi!

CARLA

I mai t'havia convidat el teu avi aquí?

JUDIT

Bueno, abans veníem per Pasqua, però a mi no m'agradava gens venir perquè l'avi no em deixava tocar res, era com un museu. Però des de d'allò de l'àvia no he tornat a venir.

La Judit es queda mirant la mànega amb l'aigua que omple la piscina.

CARLA

Estàs bé?

JUDIT

Sí.

CARLA

Anem...

Tots es dirigeixen cap a la casa i la Judit s'atura a mirar la piscina

INTERIOR / CASA / VESPRE

La Judit obre la porta de la casa i els seus amics entren darrere seu mirant-t'ho tot.

TOMÀS

Ei, tíos, això fot una olor a pols!

JOAN

La nevera?

JUDIT

Aquí

En Joan es dirigeix cap a la nevera, la Carla tanca la porta i el Tomàs mira la seva càmera i comença a gravar la casa

TOMÀS

Joan, tíó, ens fas un tour o què?

JOAN

Estarem tota la nit amb aquest pesat?

CARLA

Va, sí, pugeu un segon, que vull parlar amb la Judit.

El Joan i el Tomàs comencen a fer un tour per la casa.

JOAN

Vale, va, anem a fer un tour tot i que no em conec la casa. Tenim uns ninotets
petitets, entrem aquí...

La Carla i la Judit s'asseuen al voltant d'una taula a parlar.

CARLA

Com portes això de la desaparició?

JUDIT

Tampoc tenia una relació molt propera...

INTERIOR / PIS DE DALT DE LA CASA / VESPRE

TOMÀS

Com que se m'ha acabat la bateria de la càmera, si abans d'entrar la tenia
a un 90%!

La Carla i la Judit van corrents on es troben els dos nois en sentir un crit.

CARLA

Ei, què passa?

JOAN

Re, re, que se li ha acabat la bateria.

En Tomàs fa que no amb el cap i el Joan comença a baixar les escales

JOAN

Tu, algú té cobertura?

TOMÀS

Collons, tíos que us estic parlant amb serio que ha sigut intentar entrar a aquesta habitació tancada i venia amb un 90% i m'he quedat sense.

JUDIT

Vale, us enrecordeu que abans us he dit que això era com un museu. L'avi mai ens deixava entrar en aquesta habitació. Crec que era on treballava i segurament guardava coses de valor. Millor no la forcem per entrar.

Tots quatre dirigeixen la mirada cap a la porta de l'habitació.

INTERIOR / SALA MENJADOR DE LA CASA / NIT

En Joan encén el foc per cuinar amb un encenedor. La Carla comença a parlar darrere seu i mentre parla es dirigeix a la ràdio per posar música.

CARLA

Va tíos no ens desanimem. Una mica de festa, no? Què és això? A veure, això funciona.

Sona música animada a la ràdio i en Tomàs obre la nevera i agafa una ampolla de cervesa i anirà omplint els gots que hi ha a sobre de la taula. Ballen tots a so de la música amb els

gots a la mà. De sobte, la Judit comença a notar alguna cosa estranya i es dirigeix cap a la finestra i mira fora. Se li acosta el Joan.

JOAN

Tot bé?

JUDIT

Crec que he vist algú...

JOAN

Vols que surti a fora a mirar?

En Joan obre una porta per dirigir-se cap a fora de la casa i passa per una habitació amb diferents andròmines.

EXTERIOR / JARDÍ DE LA CASA / NIT

En Joan caminant a poc a poc per fora de la casa amb una lot a la mà. Rodeja la piscina i il·lumina una dutxa exterior que degota. Espantat, camina més ràpid i es fixa en un pneumàtic penjat d'una corda que es mou. Per darrere, arriba en Tomàs i en Joan s'espanta i li cau la lot al terra.

TOMÀS

Tío, tot bé?

JOAN

Sí, sí

En Joan recull la lot del terra i en aquell moment els dos es fixen que el pneumàtic ha parat de bellugar-se. Tornen cap a la casa.

TOMÀS

Tío, què coi et passava?

JOAN

Res res, devia ser el vent.

INTERIOR / SALA MENJADOR DE LA CASA / NIT

Els dos nois entre al menjador on les dues noies estan assegudes parlant.

JUDIT

Tot bé?

JOAN

Sí,sí

TOMÀS

Què passa, que marxo jo i s'ha acabat la festa o què...? Tot bé?

El Tomàs involuntàriament li llença la copa a al Carla i li taca tota la roba. La Carla s'aixeca i va cap a la pica a netejar-se.

CARLA

Merda!

TOMÀS

Hòstia, perdó. Tia, tia, em sap greu, perdó, perdó.

JUDIT

Carla, et vols dutxa?

CARLA

Sí, sí, ara hi vaig. O està?

JUDIT

A dalt.

La Carla puja les escales i es mira la samarreta. El llum de l'escala fa pampallugues.

CARLA

Hòstia....

La Carla sent un soroll i veu com s'obre la porta d'una habitació.

CARLA

Hi ha algú?

La Carla camina cap al bany. Al pis de baix en Tomàs s'asseu a la butaca del menjador i intenta encendre la televisió amb el comandament, però no funciona.

TOMÀS

En serio tenen una tele que no funciona?

Al bany es veu una escena d'un cos darrere d'una mampara dutxant-se. S'escolta una veu cantant a la dutxa i la Carla s'ho mira estranyada i sorpresa, va cap a la dutxa i veu que no hi ha ningú. Sent veus estranyes. Va cap a la pica i es troba una fotografia antiga. L'agafa i l'observa mentre per darrere passa sense que ella se n'adoni, el fantasma de l'avi. La Carla intenta obrir l'aixeta del lavabo i de la dutxa, però no funcionen. Miira el telèfon de la dutxa que està gotejant.

CARLA

Crec que no hi ha aigua. Mireu si la clau de l'aigua està oberta.

(Al menjador)

TOMÀS

Tu, que diu que no va l'aigua.

JUDIT

La clau està a fora.

JOAN

Jo no hi vaig

TOMÀS

Ni de conya hi vaig jo,

JUDIT

Vaja dos cagats, Bueno, ja hi vaig jo que em conec la casa.

EXTERIOR / JARDÍ DE LA CASA / NIT

La Judit s'aixeca de la cadira i surt a fora de la casa. Comença a caminar amb una lot a la mà per buscar la clau de l'aigua. Baixa unes escales i s'espanta per diversos sons i objectes. De sobte, s'ensopega amb la creu i amb l'estoig de la càmera que va enterrar l'avi. Cau a terra.

INTERIOR / PIS DE DALT DE LA CASA / NIT

CARLA

Nois, podeu pujar

Els dos nois pugen al pis de dalt

CARLA

No volia cagar la Judit, però cerc que he vist algo estrany

JOAN

A mi també m'ha semblat veure algo a fora.

TOMÀS

Però si a mi m'has dit que no hi havia res!

S'obre la porta de l'habitació de l'avi. Tots miren cap allà.

JOAN

Haurà estat el vent.

TOMÀS

És impossible. Aquella porta estava tancada

CARLA

No hauríem de fer-ho, però necessito saber què hi ha a dins.

S'apaga el llum de la casa i es queda tot a les fosques. Mentre, als exteriors de la casa, la Judit segueix estesa a terra, s'incorpora i troba l'estoig amb la càmera que l'avi va enterrar. L'obra i troba diaris i fotografies antigues i quan mira la de l'àvia apareix un fragment amb visió del moment del suïci de l'avi. L'escena torna a la casa, que encara és a les fosques.

TOMÀS

Joan, tío, no tenies una llanterna?

JOAN

Merda, crec que l'he deixat a baix. Vaig a buscar-la ràpid.

Joan baixa al pis de baix a buscar la llanterna i la troba a les palpentos. Torna a pujar al pis de dalt i ja amb la llanterna encesa els tres amics observen el que troben per l'habitació (fotografies, notícies de diari de gent desapareguda...)

CARLA

Tíos heu de veure això...

TOMÀS

Són les notícies de tots els desapareguts del poble...

CARLA

Totes aquestes notícies les va escriure el seu avi.

JOAN

Però no està la del seu avi.

En Tomàs toca un negatiu de fotografia que està penjat d'un cordill.

CARLA

No toquis res.

En Joan va cap a la màquina d'escriure i agafa un paper que hi ha i comença a llegir.

JOAN

Tot això és un escrit que parla d'una càmera...

TOMÀS

Tu, tu, mireu això, som nosaltres.

Tot tres s'acosten a llegir el retall de diari on apareix la seva foto i la notícia de la seva desaparició.

CARLA

Però la Judit no hi és...

JOAN

Quan ens han fet aquesta foto?

TOMÀS

La data està malament, és de fa deu anys exactes.

En Tomàs arrenca el retall de diari de la paret i en el mateix moment s'engegen diferents aparells: la ràdio, l'aparell de diapositives...

CARLA

T'he dit que no toquis res!

L'habitació embogeix cada vegada mes (s'encenen i apaguen llums, la ràdio no deixa de sonar...) i s'alterna amb escenes de la Judit amb la càmera a la mà.

La Judit es troba a la porta de l'habitació de l'avi observant els seus amic que hi ha entrat quan ella els havia demanat explícitament que no ho fessin.

CARLES

Judit, de què va tot això? Aquestes desaparicions, fotos...El teu avi està involucrat? Uf! De quina càmera m'està parlant aquí? De què cony està parlant aquí? Què és tot això?

JUDIT

Us ho vaig dir...que no hauríeu d'haver entrat...I ara...

La Judit es prepara per fer-los una foto i en Joan corre cap a la porta per escapar-se.

JOAN

Coreu, correu, correu..

Tots tres surten corrents de l'habitació cap a fora de la casa.

TOMÀS

Tíos, us vaig dir que fortia molt mal rotllo!

EXTERIOR / BOSC / NIT

Tots tres corren pel camí, allunyant-se de la casa.

JOAN

Va ser el seu avi, va ser el seu avi!!

Segueixen corrent fins al llac on es troben amb la Judit que els està esperant amb la càmera a la mà.

JUDIT

Us vaig advertir que no hi entréssiu...I ara és massa tard...

La Judit els fa la foto, surt un flash i desapareixen.

A les escenes següents surten diferents plans dels voltants de la casa de l'avi. A dintre l'habitació de la casa hi ja una dona gran escrivint amb la mateixa màquina de l'avi. S'atura, mira la foto dels tres amics desapareguts i després mira cap a la càmera i aquesta dispara una foto que la fa desaparèixer a ella també.

ANNEX 2. Storyboard

L'Storyboard és un guió il·lustrat on es representa la pel·lícula abans del rodatge. Es tracta d'una seqüència ordenada de les imatges de les diferents escenes amb l'objectiu de previsualitzar las ideas del guionista abans de gravar. És una eina que forma part de la preproducció. Acompanyant la vinyeta acostuma a haver la següent informació: número d'escena, número de pla, notes sobre l'àudio (diàleg, música sons...) i també pot contenir breus informacions tècniques (com el tipus de pla).

Figura 4. Fragment de l' storyboard. Escena 2

ANNEX 3. Repartiment

Tria dels actors i adjudicació de papers. Descripció dels personatges.

La tria de personatges havia de ser ràpida i alhora adequada. El rodatge s'acostava i el temps era limitat, s'havien de trobar persones properes per poder fer el rodatge de la manera més pràctica, però també aquestes persones havien de tenir un mínim d'experiència davant la càmera i estar entusiasmades a participar del projecte. També, els recursos dels quals disposem eren limitats.

Com a avi vam buscar a la persona que ens fos més propera, el nostre propi avi, sempre interessat en els nostres projectes audiovisuals i que va estar encantat de participar en el projecte del seu net. Després vam escollir com a personatges femenins dues noies del nostre institut, l'Institut del Teatre, que ja tenien experiència davant la càmera i que estaven molt entusiasmades a col·laborar en el curt. Com a personatges masculins vam triar dos amics de fora l'Institut, ambdós havien fet algun rodatge i sabien com anava tot. D'altra banda, vam escollir gent de confiança, també pel fet que els vam demanar que participessin del projecte de forma no remunerada.

En relació a la caracterització, els personatges havien de semblar reals i per tant, el llenguatge utilitzat havia de ser el més semblant possible als dels joves d'ara, amb alguns barbarismes i alguna expressió grollera.

Podem dividir els actors del curt en dos seccions segons la seva importància: els personatges principals i els personatges secundaris.

Personatges principals

L'Avi

Actor: Santos Aznar Mulero

Edat: 80 anys

Sexe: Masculí

L'avi és un dels protagonistes principals de la història. És una persona de 80 anys de classe mitjana. Aparentment sembla una persona inofensiva i tranquil·la, però actua posseït per un ésser maligne que no el deixa ser ell mateix, li altera la personalitat i li crea un estat d'angoixa.

La Judit

Actriu: Irene Rojo Febrer

Edat: 18 anys

Sexe: Femení

La Judit és una adolescent de 16 anys de classe social mitjana. És una noia que no crida gaire l'atenció amb una actitud bastant tímida i introvertida. Amb el seu petit grup de quatre amics és on es sent més còmoda.

La càmera

Objecte inanimat
YASHICA FX-2

La càmera, tot i ser un objecte, és un dels protagonistes principals del curtmetratge. La càmera és la causa de tot el que succeeix, ja que és una càmera maleïda que conté l'ésser maligne que posseeix tot aquell qui la utilitza. Tota la història gira entorn de la càmera ja que és la culpable de tots els esdeveniments. És doncs, un objecte simbòlic que conté el mal.

Personatges secundaris

La Carla

Actriu: Vera Asunción Revuelto
Edat: 16 anys
Sexe: Femení

La Carla és una noia de 16 anys de classe mitjana, és bastant més extrovertida que la Judit. És una persona simpàtica i agradable i que sent certa atracció pel Joan. Té molta iniciativa i li agrada resoldre misteris.

El Tomàs

Actor: Tomas Pou

Edat: 17 anys

Sexe: Masculí

El Tomàs també és de classe mitjana i té 17 anys. És una persona agradable i graciosa, sempre està fent bromes i fins i tot es fa una mica pesat. El seu millor amic és el Joan. També és una persona extrovertida, que li apassiona gravar amb la seva càmera i resoldre misteris.

El Joan

Actor: Roger Bausà

Edat: 17 anys

Sexe: Masculí

El Joan és un noi de 16 anys de classe mitjana que té l'autoestima alta. Tot i ser una molt bona persona sempre es mira una mica per damunt dels altres. És un noi agradable i simpàtic. Sent alguna cosa per la Carla i durant el curt anem veient com se li aproxima.

ANNEX 4. Localitzacions

Localitzacions: interiors i exteriors

Un cop vam tenir la idea del curtmetratge vam fer una llista de les localitzacions en espais oberts i espais tancats que necessitàvem per gravar i vam valorar de quins espais disponíem. Vam comptar amb l'ajuda d'una amiga nostra que ens va deixar casa seva, una masia aïllada per poder gravar.

Espais oberts:

-Llac Petit de Terrassa

-Parc Natural del Montnegre i El Corredor

-Voltants de la masia (Sant Iscle de Vallalta)

Espais tancats:

-Masia (Sant Iscle de Vallalta)

ANNEX 5. Producció i postproducció.

Producció. Rodatge

Material utilitzat
Càmera Fuji Film X-S10: Lent 35mm 1:2 Fujinon Aspherical Lents Lent 15-45mm 1:3.5-5.6 Fujinon Aspherical Lents Trípode Benro Micròfon Videomic Go Rode Reflector de llum Neewer Focus Rpgt Kit il·luminació 50x70 Softbox Targeta de memòria Sandisk Extreme 64gb Lent 35mm 1:2 Fujinon Aspherical Lents

Postproducció

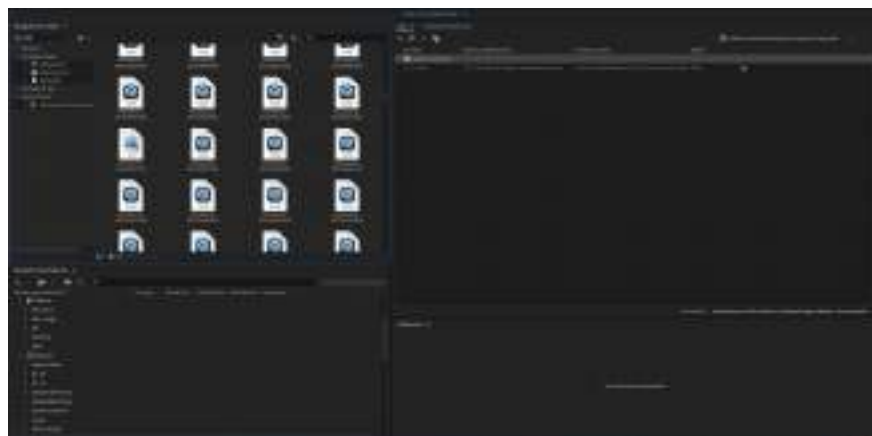
Muntatge

En l'edició del curtmetratge hem treballat amb el conjunt d'aplicacions que formen part de l'Adobe Creative Cloud i que conté una varietat de programes professionals especialitzats en el món de la fotografia i l'audiovisual. Adobe CC compta de moltes aplicacions i en concret hem utilitzat:

- Adobe Premiere Pro v.15.0 (2021): Programa principal per l'edició i el muntatge amb una gran varietat d'efectes professionals i específics. També, la seva gran complexitat dona llibertat total a la imaginació i les idees que un tingui en ment. A part, té una gran paleta de colors amb que pots treballar i crear la tonalitat exacta per l'ambientació del teu projecte.

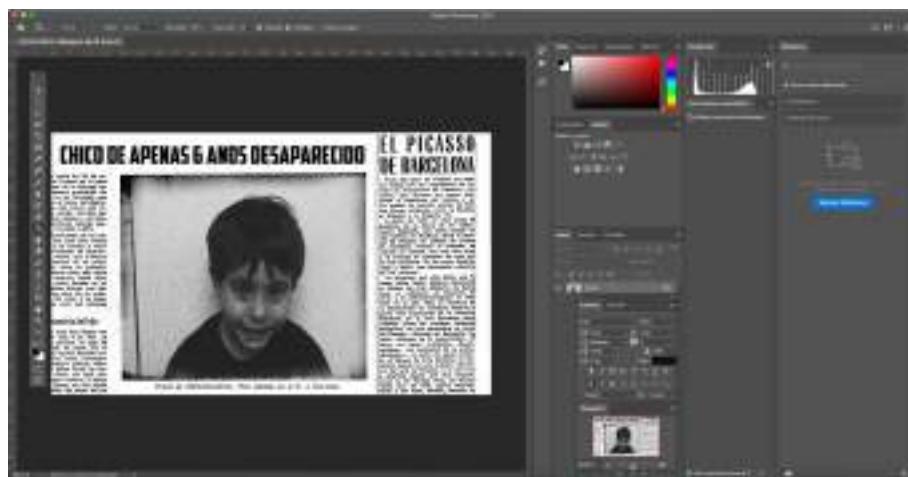
- Adobe Media Encoder v.15.0 (2021): Moltes vegades, els projectes audiovisuals a causa de la seva qualitat pesen molt i no es poden processar, en conseqüència causen un col·lapse complet al disc dur de l'ordinador. Gràcies aquest programa hem après a sintetitzar vídeos sense que perdin qualitat i em va anar perfecte a l'hora de processar el curt final.

- Adobe After Effects v.18.0.0 (2021): L'After Effects és un programa del paquet Adobe CC que s'especialitza en els efectes especials. En el nostre cas l'hem utilitzat per deformar fotogrames, afegir textures al projecte com boira i per afegir imatges que abans no estaven.

- Adobe Photoshop v.22.0.0 (2021): Aquest programa ens va ajudar més en l'àmbit d'edició fotogràfica, al ser un programa dedicat a la imatge va ser clau alhora de crear notícies de diari falses, il·luminar fotogrames o sobreposar fotos.

ANNEX 6. So i música

A part del paquet Adobe CC, també hem fet ús d'una aplicació per ordinador anomenada Logic Pro X, programa de mescla de sons que ens permet afegir efectes en l'àmbit sonor del projecte audiovisual. Amb aquesta "app" es poden sintetitzar sons, simulacions de sons, afegir ecos...

Els efectes de so i les cançons els hem extret del lloc web Youtube. A Youtube hi ha una gran varietat de sons i músiques que pots descarregar de forma molt senzilla i eficient. El que hem fet és generar un seguit de *playlists* de sons sense copyright que han servit com a part de la banda sonora del curtmetratge.

ANNEX 7. Curtmetratges premiats al Festival de Cine de Terror de Molins de Rei**1rs Premis i finalistes al Millor Curtmetratge**

TÍTOL	AUTOR	PAÍS	ANY	Enllaç
Killing Small Animals	Marcus Svanberg	Suècia	2020	https://vimeo.com/489405482
The third hand	Yonatan Weisberg	Regne Unit	2019	https://www.youtube.com/watch?v=Inmy7zqB4qU
Post Mortem Mary	Joshua Long	Austràlia	2018	https://www.youtube.com/watch?v=NEtnmblohY8
Centrifugado	Mireia Noguera	Catalunya	2017	https://www.youtube.com/watch?v=ixVAEdvGLxg&t=2s
Aprieta pero raramemte ahoga (Premi a la millor interpretació)	David Pérez Sañudo	Epanya		(tràiler. El curt sencer no es troba) https://cortosdemetraje.com/aprieta-pero-raramente-ahoga/
Quenottes	Pascal Thiebaut	França	2016	https://vimeo.com/151994494

NOCT	Vincent Toujas	França	2015	https://vimeo.com/92221796
Piano Ghost Train (Finalista. 2n premi)	Cho Young-Jun Lee Cronin	Corea Irlanda	2014	(El curt no es troba) https://www.youtube.com/watch?v=xmHKq_ane0o
De noche y pronto	Arantxa Echevarría	Espanya	2013	https://vimeo.com/80283428
LOT254	Toby Meakins	Regne Unit	2012	https://www.youtuLOT254be.com/watch?v=ZiqeYdgM-TE&t=2s
La granja	Ignacio Lasierra	Espanya	2011	https://www.youtube.com/watch?v=ESRZlZ8RlqE
Picnic	Gerardo Herrero	Espanya	2010	https://vimeo.com/88108646